

บทที่ ๔

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงการเปิดรับข่าวสารด้านพลังงาน การรับรู้ประโยชน์ และการยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในอนาคตของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและเขตจังหวัดเชียงใหม่ โดยผลการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น ๒ ส่วนดังนี้

ส่วนที่ ๑ การรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางด้านพลังงานแสงอาทิตย์ โดยผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอเนื้อหาในประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- ศักยภาพของประเทศไทยในการใช้ประโยชน์จากพลังงานแสงอาทิตย์
- นโยบายส่งเสริมการใช้พลังงานแสงอาทิตย์
- สถานภาพการวิจัยและพัฒนาด้านพลังงานแสงอาทิตย์
- สถานภาพการผลิตและการใช้งานเซลล์แสงอาทิตย์ในประเทศไทย
- ปัญหาและอุปสรรคในการนำพลังงานแสงอาทิตย์มาใช้
- ภาวะตลาดในปัจจุบันและแนวโน้มการตลาดในอนาคต
- ความเป็นไปได้ และแนวทางในการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อผลิตพลังงานไฟฟ้าจากแสงอาทิตย์

ส่วนที่ ๒ การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารด้านพลังงาน การรับรู้ประโยชน์ และการยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและเขตจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับต่อไปนี้

ตอนที่ ๑ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ประกอบไปด้วย

- ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง
- การเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานทั่ว ๆ ไป
- การเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานแสงอาทิตย์
- การรับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์
- การยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์

ตอนที่ ๒ การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ ๑ การรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านพลังงานแสงอาทิตย์

ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

๑. สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ
๒. การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย
๓. กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน
๔. คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๕. บริษัทโซลาร์ตรอน

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้รวบรวมข้อมูลจากการมีส่วนร่วมสัมมนาโครงการสาธิตและติดตั้งระบบผลิตและจำหน่ายไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์บนหลังคาบ้าน เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ซึ่งแบ่งการนำเสนอข้อมูลออกเป็นประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

๑. ศักยภาพของประเทศไทยในการใช้พลังงานแสงอาทิตย์

พื้นที่เกือบทั้งหมดของประเทศไทยได้รับพลังงานแสงอาทิตย์ค่อนข้างสูงและสม่ำเสมอตลอดปี สามารถรับพลังงานจากแสงอาทิตย์เฉลี่ยประมาณ ๔.๕ กิโลวัตต์-ชั่วโมง (หน่วย) ต่อตารางเมตรต่อวัน ดังนั้น พื้นที่ ๑ ตารางกิโลเมตรสามารถติดตั้งระบบผลิตไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์ขนาด ๓๓ เมกะวัตต์ (MW) หรือ ๑๖๕,๐๐๐ กิโลวัตต์-ชั่วโมง ต่อตารางกิโลเมตร ต่อวัน (การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย [กฟผ.], "ไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์", เอกสารประกอบการสัมมนาโครงการสาธิตและติดตั้งระบบผลิตและจำหน่ายไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์บนหลังคาบ้าน ณ โรงแรมเจ้าพระยาปาร์ค, ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐) จึงอาจกล่าวได้ว่า ประเทศไทยมีศักยภาพในการใช้ประโยชน์จากพลังงานแสงอาทิตย์อยู่ในเกณฑ์ดี ไม่แตกต่างจากประเทศที่มีการใช้พลังงานแสงอาทิตย์กันอย่างแพร่หลาย เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และเยอรมนี

นอกจากนี้ ศักยภาพของพลังงานแสงอาทิตย์ ยังสามารถสร้างความมั่นใจได้ว่า เป็นพลังงานที่มีความยั่งยืน สะอาด ปลอดภัย ไร้มลภาวะ และมีศักยภาพในการเป็นพลังงานทดแทนพลังงานจากเชื้อเพลิงอย่างอื่น เช่น ถ่านหิน น้ำมันเชื้อเพลิง และก๊าซธรรมชาติ ที่คาดว่าจะมีสำรองให้ใช้ได้ไม่เกิน ๕๐ - ๑๐๐ ปี (กมลพร นาครทรรพ, "อนาคตไฟฟ้าแสงอาทิตย์ที่อยากเห็น", เอกสารประกอบการสัมมนาโครงการสาธิตและติดตั้งระบบผลิตและจำหน่ายไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์บนหลังคาบ้าน ณ

โรงแรมเจ้าพระยาปาร์ค, ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐) ทั้งขั้นตอนการผลิตยังส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย

๒. นโยบายส่งเสริมการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ (ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเซลล์แสงอาทิตย์)

ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๘ ได้กำหนดนโยบายด้านการอนุรักษ์พลังงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการใช้เซลล์แสงอาทิตย์ไว้ดังต่อไปนี้ (พงษ์พิสิฐวิเศษกุล, “นโยบายการอนุรักษ์พลังงาน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการใช้เซลล์แสงอาทิตย์”, เอกสารประกอบการสัมมนาโครงการสาธิตและติดตั้งระบบผลิตและจำหน่ายไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์บนหลังคาบ้าน ณ โรงแรมเจ้าพระยาปาร์ค, ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)

๒.๑ ส่งเสริมการใช้เซลล์แสงอาทิตย์ในพื้นที่ ที่ไม่มีระบบสายส่ง

เป็นนโยบายที่มอบหมายให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค(กฟภ.) รับผิดชอบโครงการให้บริการไฟฟ้าแก่ประชาชนในเขตพื้นที่ห่างไกลที่ไฟฟ้าเข้าไปไม่ถึง โดยกองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานจะให้การสนับสนุนด้านงบประมาณไม่เกินครึ่งหนึ่งของระบบเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการติดตั้งเซลล์แสงอาทิตย์ให้แก่ประชาชนในเขตพื้นที่ดังกล่าว ส่วนค่าใช้จ่ายที่เหลือทางการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจะดำเนินการเก็บจากประชาชนเป็นรายเดือนจนกว่าจะครบจำนวนค่าใช้จ่ายที่เหลือทั้งหมด

สำหรับระบบติดตั้งเซลล์แสงอาทิตย์ในโครงการนี้ เป็นระบบ Stand Alone คือ ระบบที่ต้องจ่ายไฟฟ้าเข้ากับแบตเตอรี่แล้วจึงนำไปใช้ในบ้าน โดยช่วงแผน ๘ นี้ (ระหว่างปี ๒๕๔๐-๒๕๔๔) คาดว่าการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจะติดตั้งระบบดังกล่าวให้แก่ครัวเรือนได้ประมาณ ๒๕,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ ครัวเรือน คิดเป็นพลังงานไฟฟ้า ๕ - ๑๐ เมกะวัตต์ (MW)

๒.๒ ส่งเสริมการใช้เซลล์แสงอาทิตย์เพื่อต่อเข้ากับระบบของการไฟฟ้า ฯ

เป็นนโยบายส่งเสริมโครงการติดตั้งเซลล์แสงอาทิตย์เพื่อผลิตไฟฟ้าใช้ในบ้านเพื่อให้บริการแก่ประชาชนที่ประสงค์เข้าร่วมโครงการ โดยการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ และได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณครึ่งหนึ่งจากกองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานในการลงทุนติดตั้งระบบ (ประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ บาท ต่อบ้าน๑ หลัง) ส่วนอีกครึ่งหนึ่งนั้น เป็นส่วนที่ผู้เข้าร่วมโครงการฯ ต้องเป็นผู้ออกทุนเอง

สำหรับระบบติดตั้งเซลล์แสงอาทิตย์ในโครงการนี้ เป็นระบบที่สามารถต่อเข้ากับระบบการจำหน่ายไฟฟ้าของการไฟฟ้าฯ ได้โดยไม่ต้องใช้แบตเตอรี่ คาดการณ์ว่าในช่วงแผน ๘ นี้ จะสามารถติดตั้งระบบผลิตไฟฟ้าดังกล่าวให้แก่ประชาชนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร และเขตเมืองใหญ่ ๆ ในแต่ละภูมิภาคได้ประมาณ ๓ - ๖ เมกะวัตต์ (MW)

๒.๓ ส่งเสริมให้เกิดการสาธิตเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพในการใช้พลังงานไฟฟ้า

เป็นนโยบายที่ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณแก่องค์กร หรือหน่วยงานต่าง ๆ ในการสาธิตเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพในการใช้พลังงานไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์เพื่อเผยแพร่ให้เห็นศักยภาพของเทคโนโลยีดังกล่าวในสภาพการใช้งานจริง อีกทั้งเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ลงทุนติดตั้งระบบเซลล์แสงอาทิตย์เพื่อผลิตไฟฟ้าในบ้าน

๒.๔ ส่งเสริมการจัดตั้งโครงการสวนพลังงาน (Energy Park)

กองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน ให้การสนับสนุนการจัดทำสวนพลังงานในแต่ละภูมิภาคเพื่อเป็นแหล่งสาธิตและเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับผู้ที่ต้องการซื้ออุปกรณ์เกี่ยวกับพลังงานแสงอาทิตย์ เพื่อเป็นการส่งเสริมการขาย และใช้เป็นสถานที่ฝึกอบรมสำหรับผู้ที่ต้องการทำธุรกิจดังกล่าว

๒.๕ สนับสนุนให้มีการวิจัยและพัฒนา

โดยให้การสนับสนุนการวิจัยและพัฒนากระบวนการผลิตพลังงานจากแสงอาทิตย์อย่างจริงจัง พัฒนาเทคโนโลยีเซลล์แสงอาทิตย์ ทั้งในด้านโครงสร้าง กระบวนการผลิตและประกอบ เพื่อพัฒนาไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์ต่อไป

๒.๖ ช่วยเหลือในด้านราคาที่แตกต่างกันในราคารับซื้อไฟฟ้า

กองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน อาจให้การสนับสนุนแก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิต (กฟผ.) ในด้านราคารับซื้อไฟฟ้าที่ผลิตจากเซลล์แสงอาทิตย์จนทำให้ราคารับซื้อของการไฟฟ้าฯ เท่ากับอัตราค่าไฟฟ้าที่การไฟฟ้าฯ เรียกเก็บจากครัวเรือน โดยจ่ายชดเชยรายจ่ายที่เพิ่มขึ้น

๒.๗ มาตรการลดค่าภาษี

สำหรับมาตรการลดค่าภาษีนั้น กองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน เห็นว่า อัตราเดิมที่กรมศุลกากรเรียกเก็บร้อยละ ๑๐ เป็นอัตราที่ต่ำอยู่แล้ว จึงไม่มีการกำหนดมาตรการดังกล่าว

๓. สถานภาพการวิจัยและพัฒนาด้านพลังงานแสงอาทิตย์

การศึกษาวิจัยและพัฒนาด้านพลังงานแสงอาทิตย์ ได้รับความสนใจจากหลายประเทศทั่วโลก ในที่นี้ขอยกตัวอย่างสถานภาพการวิจัยและพัฒนาในประเทศสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และประเทศไทย

๓.๑ ประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นประเทศที่มีการใช้พลังงานมากที่สุดในโลก ด้านการผลิตไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์ พบว่า สหรัฐอเมริกาเป็นประเทศที่มีความเหมาะสมทั้งสภาพภูมิอากาศ ภูมิประเทศและความพร้อมด้านทรัพยากรตลอดจนเทคโนโลยีต่างๆ โดยแรงผลักดันที่ทำให้อุตสาหกรรมเซลล์แสงอาทิตย์ก้าวไปไกล เนื่องจากรัฐบาลมีแผนและนโยบายที่มีเป้าหมายชัดเจนที่จะลดราคาเซลล์แสงอาทิตย์ให้ถูกลงเพื่อสู่ราคาไฟฟ้าในปัจจุบันโดยกระทรวงการพลังงาน ผู้รับผิดชอบการวางนโยบายการผลิตพลังงานทดแทนต่าง ๆ ได้จัดตั้งสถาบันวิจัยพลังงานแสงอาทิตย์ หรือ Solar Energy Research Institute : SERI ให้เป็นผู้วางแผนและทำวิจัยพื้นฐานเกี่ยวกับพลังงานแสงอาทิตย์ และให้ Jet Propulsion Laboratories : JPL ทำวิจัยเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้งานเซลล์แสงอาทิตย์ และไม่เพียงแต่ภาครัฐบาลเท่านั้นที่ทำการวิจัยในเรื่องนี้หากแต่รวมถึงภาคเอกชนและรัฐวิสาหกิจที่ได้เข้ามามีบทบาทด้วย

๓.๒ ประเทศญี่ปุ่น เป็นประเทศที่ต้องนำเข้าน้ำมันดิบเกือบทั้งหมดเพื่อตอบสนองความต้องการของประเทศ (เช่นเดียวกับประเทศไทย) ดังนั้น การพัฒนาพลังงานแสงอาทิตย์ ซึ่งรวมถึงการพัฒนาพลังงานทดแทนอื่น ๆ จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมาก ญี่ปุ่นได้พยายามหาหนทางที่จะแก้ปัญหาความเสี่ยงด้านพลังงานหากเกิดวิกฤตอีกครั้ง ด้วยเหตุนี้ ในปี ๑๙๘๐ จึงได้จัดตั้ง “องค์กรเพื่อพัฒนาพลังงานรูปแบบใหม่และเทคโนโลยีทางอุตสาหกรรม” (The New Energy and Industrial Technology Development Organization : NEDO) ซึ่งเป็นองค์กรของรัฐบาลที่ไม่หวังผลกำไร อยู่ภายใต้กระทรวงการค้าและอุตสาหกรรม (MITI) เพื่อเป็นศูนย์กลางการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการใช้พลังงานทดแทน โดยกิจกรรมที่ให้ความสำคัญมากที่สุด คือ การพัฒนาระบบการผลิตไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์

ประเทศญี่ปุ่น เป็นประเทศแรกที่ผลิตเซลล์แสงอาทิตย์ชนิดฟิล์มบางอะมอร์ฟัสซิลิกอนในเชิงพาณิชย์ โดยได้ใช้เป็นตัวผลิตไฟฟ้าในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ เช่น เครื่องคิดเลข นาฬิกาข้อมือ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น และยังสามารถส่งออกเซลล์แสงอาทิตย์ได้อีกด้วย นอกจากนี้ ยังได้ร่วมมือกับหน่วยงานด้านพลังงานในประเทศต่าง ๆ โดยประเทศไทย NEDO ได้ร่วมมือกับกรมพัฒนาและส่งเสริม

พลังงานทำโครงการวิจัยสาธิตระบบผลิตไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์แบบประจุแบตเตอรี่สำหรับประชาชนในหมู่บ้านชนบท

๓.๓ ประเทศไทย เป็นประเทศที่ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาวิจัยการใช้พลังงานทดแทนหลังจากที่เกิดวิกฤตการณ์น้ำมันในปี ๑๙๗๖ หากแต่ยังไม่ปรากฏหน่วยงานใดของรัฐที่มีงบประมาณจัดสรรเพื่อทำการวิจัยและพัฒนาเซลล์แสงอาทิตย์โดยตรง อย่างไรก็ตามได้มีการตั้ง “คณะทำงานกลุ่มเซลล์แสงอาทิตย์” ภายใต้สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา ร่วมกันทำงานเป็นตัวอย่างประสานงานและส่งเสริมให้ข้อมูลการใช้เซลล์แสงอาทิตย์มาโดยตลอด และเพื่อเป็นแนวทางในการสนับสนุนงานเกี่ยวกับเซลล์แสงอาทิตย์ในประเทศ คณะทำงานเซลล์แสงอาทิตย์ ได้เสนอแผนงานด้านต่าง ๆ เพื่อการวิจัยพัฒนาและสาธิตเซลล์แสงอาทิตย์ระหว่างปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๔ ดังนี้ (ชาย ชีวะเกตุ, “แผนงานวิจัยและพัฒนาเซลล์แสงอาทิตย์ พ.ศ. ๒๕๔๐-๒๕๔๔”, เอกสารประกอบการสัมมนาโครงการสาธิตและติดตั้งระบบผลิตและจำหน่ายไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์บนหลังคาบ้าน ณ โรงแรมเจ้าพระยาปาร์ค, ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ : หน้า ๓-๔)

๑. แผนการวิจัยและพัฒนาการผลิตตัวเซลล์แสงอาทิตย์
๒. แผนการวิจัยและพัฒนาาระบบเซลล์แสงอาทิตย์
๓. แผนการวิจัยและสาธิตการใช้งานระบบเซลล์แสงอาทิตย์และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง
๔. แผนการนำเซลล์แสงอาทิตย์ไปใช้ประโยชน์
๕. แผนการส่งเสริมอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานด้านเซลล์แสงอาทิตย์ในประเทศ
๖. แผนการพัฒนาบุคลากร
๗. แผนงานส่งเสริม เผยแพร่ และแลกเปลี่ยนข้อมูล/เทคโนโลยี
๘. แผนการแก้ไขปรับเปลี่ยนกฎหมาย และระเบียบสำหรับรองรับการใช้งานเซลล์แสงอาทิตย์

โดยคาดหมายว่า การดำเนินการตามแผนงานทั้ง ๘ จะเกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติโดยรวมดังนี้

- ระดับประเทศ หากมีการใช้ประโยชน์ตามแนวโน้มโครงการที่จะเกิดขึ้น ซึ่งรวมกำลังผลิตไฟฟ้า ประมาณ ๑๕ เมกะวัตต์ หรือ ๑๕,๐๐๐ กิโลวัตต์-ชั่วโมง คาดว่าจะเกิดผลดี ดังนี้
  - ลดการนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้าได้ประมาณ ๘.๒๕ ล้านลิตร/ปี
  - ลดมลพิษจากก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ประมาณ ๑,๐๐๐ - ๒๒,๖๐๐ ตัน/ปี
  - ลดก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ประมาณ ๑,๒๐๐ - ๑,๓๕๐ ตัน/ปี
- ระดับหมู่บ้าน เป็นการช่วยพัฒนาชนบทให้มีความเป็นอยู่และรายได้ดีขึ้น

- **ระดับผู้ประกอบการ** เป็นการก่อให้เกิดพื้นฐานด้านอุตสาหกรรมการผลิตระบบเซลล์แสงอาทิตย์ขึ้นในประเทศ อันจะนำไปสู่ความสามารถในการผลิตได้เอง และพัฒนาไปสู่การส่งออกในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน และกลุ่มประเทศอาเซียน

๔. สถานภาพการผลิตและการใช้งานเซลล์แสงอาทิตย์ในประเทศไทย

สถานภาพการใช้งานเซลล์แสงอาทิตย์ในการผลิตไฟฟ้าจนถึงปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ประเทศไทยสามารถผลิตไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์รวมกันประมาณ ๓,๗๐๐ กิโลวัตต์ หรือ ๓.๗ เมกะวัตต์ (MW) ซึ่งกว่าร้อยละ ๗๐ เป็นโครงการติดตั้งของหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจ ได้แก่ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย กรมโยธาธิการ เป็นต้น (ดุสิต เครื่องงาม, “การพัฒนาพลังงานทดแทนด้วยเซลล์แสงอาทิตย์”, เอกสารประกอบการสัมมนาโครงการสาธิตและติดตั้งระบบผลิตและจำหน่ายไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์บนหลังคาบ้าน ณ โรงแรมเจ้าพระยาปาร์ค, ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๕๑) นอกจากนี้ยังมีสถาบันการศึกษา ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ธนบุรี สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (AIT) มหาวิทยาลัยนเรศวร เป็นต้น โดยลักษณะการใช้งานเน้นไปที่การพัฒนาสาธารณูปโภคในชนบทและพื้นที่ห่างไกลที่ระบบสายส่งไฟฟ้าเข้าไปไม่ถึง ตลอดจนการใช้งานเพื่อการศึกษาวิจัย

ปัจจุบัน ได้มีการพัฒนาการใช้งานเซลล์แสงอาทิตย์ โดยต่อเข้ากับระบบไฟฟ้าสายส่ง เพื่อผลิตไฟฟ้าใช้ในบ้านสำหรับประชาชนในเขตเมืองและได้มีการจัดทำโครงการนำร่องเพื่อเป็นการสาธิตระบบการผลิตไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์บนหลังคาบ้านในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน ๑๐ หลังโดยบ้านแต่ละหลังที่เข้าร่วมโครงการดังกล่าวจะสามารถผลิตไฟฟ้าได้วันละประมาณ ๓,๐๐๐ วัตต์ ซึ่งหากไม่มีการใช้พลังงานไฟฟ้า จะสามารถขายไฟฟ้าส่วนที่ผลิตได้ให้กับการไฟฟ้าฯ และหากมีการใช้ไฟฟ้าเกินกำลังผลิต ก็สามารถใช้ไฟฟ้าจากระบบของการไฟฟ้าฯ ได้

๕. ภาวะการตลาดในปัจจุบัน และแนวโน้มการตลาดในอนาคต

ปัจจุบัน ปริมาณการผลิตเซลล์แสงอาทิตย์ทั่วโลกได้เพิ่มขึ้นมาก ในขณะที่เดียวกันราคาของเซลล์แสงอาทิตย์ได้ลดต่ำลง สิ่งที่น่าสนใจคือ ยิ่งผลิตได้ปริมาณมากเท่าไร ราคาของเซลล์แสงอาทิตย์

จะยิ่งถูกลงหากแต่ปริมาณการผลิตจะมากหรือน้อยย่อมขึ้นอยู่กับปริมาณการยอมรับและความต้องการของผู้บริโภค

อย่างไรก็ตาม ลักษณะอุตสาหกรรมเซลล์แสงอาทิตย์ในประเทศไทย ยังไม่อยู่ในระดับของการผลิตได้เอง แต่บริษัทผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมนี้ เป็นเพียงตัวแทนการจำหน่าย โดยนำเข้าตัวเซลล์แสงอาทิตย์มาประกอบเป็นแผงในประเทศ ทำให้ราคาของเซลล์แสงอาทิตย์ยังคงแพง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาวะเศรษฐกิจยุคปัจจุบันที่นอกจากจะประสบปัญหาราคาวัตต์ที่เพิ่มขึ้นเกือบ ๒ เท่า ยังประสบปัญหาเกี่ยวกับภาษีอีกด้วย เมื่อพิจารณาการจำหน่ายเซลล์แสงอาทิตย์ในประเทศไทย เท่าที่ผ่านมาพบว่า ลูกค้าหลัก คือ หน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจ โดยมีสัดส่วนทางการตลาดถึง ร้อยละ ๗๐ ที่เหลือคือ ภาคเอกชน ร้อยละ ๒๐ และสถาบันการศึกษา ร้อยละ ๗ จากการสัมภาษณ์ คุณสมศักดิ์ กุญชรยามาศ ผู้จัดการฝ่ายบริการลูกค้าของบริษัทโซลาร์ตรอน ซึ่งเป็น ๑ ในบริษัทผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเซลล์แสงอาทิตย์ในประเทศไทย เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๐ พบว่า สาเหตุที่บริษัทไม่อาจมุ่งเป้าหมายไปที่ประชาชนโดยตรงได้นั้น เป็นเพราะเทคโนโลยีดังกล่าวใช้งบประมาณลงทุนสูง และอาจจะยังไม่คุ้มค่าในเชิงเศรษฐกิจ อีกทั้งผลที่จะสังเกตได้นั้นต้องอาศัยระยะเวลา ดังนั้น บริษัทจึงต้องอาศัยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดหาและพัฒนาพลังงานเป็นสื่อกลางที่จะเชื่อมไปถึงประชาชนทั่วไป และจากการที่บริษัทได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่หน่วยงานด้านพลังงานจัดขึ้น พบว่า การใช้ประโยชน์จากพลังงานแสงอาทิตย์ได้รับความสนใจจากประชาชนเป็นอย่างมากและคิดว่าแนวโน้มทางการตลาดในอนาคตจะสามารถขยายตลาดไปสู่กลุ่มประชาชนทั่วไปได้มากขึ้น และเป็นตลาดที่กว้างกว่าในปัจจุบัน แต่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ ด้วยว่า จะสนับสนุนการยอมรับของประชาชนมากน้อยเพียงใด

สำหรับแนวโน้มการตลาดด้านพลังงานแสงอาทิตย์ทั่วโลก ในส่วนของราคา อาจแบ่งได้ ๒ แนวทาง คือ (ชาย ชีวะเกตุ, “แนวโน้มตลาด PV ทั่วโลก”, เรื่องเดียวกัน, หน้า ๘-๙)

๑. ตลาดตามปกติที่ไม่มีเหตุการณ์พิเศษมากระตุ้น

ตั้งแต่ปี ๑๙๙๐ - ๑๙๙๕ มีการจำหน่ายเซลล์แสงอาทิตย์ในตลาดประมาณ ๔๘ - ๘๐ เมกะวัตต์ ต่อ ปี ราคาเฉลี่ย ๓.๕๐ - ๔.๕๐ เหรียญสหรัฐ ต่อ วัตต์ (ประมาณ ๑๕๐ บาทต่อวัตต์ : ๑ เหรียญสหรัฐ เท่ากับ ๔๐ บาท) แนวโน้มปี ๒๐๐๐ คาดว่าจะจำหน่ายเซลล์แสงอาทิตย์ในตลาดทั่วโลกได้ ๑๙๐ เมกะวัตต์ ต่อ ปี ราคาจะอยู่ระหว่าง ๒.๕๐ - ๓.๕๐ เหรียญสหรัฐ ต่อวัตต์ (ประมาณ ๑๐๐ - ๑๒๐ บาท) และในปี ๒๐๑๐ จะจำหน่ายได้ ๘๐๐ เมกะวัตต์ ต่อ ปี ราคาจะอยู่ระหว่าง ๑.๗๕ - ๒.๐๐ เหรียญสหรัฐ ต่อ วัตต์ ((ประมาณ ๗๐ - ๘๐ บาท ต่อวัตต์)

๒. ตลาดที่มีปัจจัยต่าง ๆ เข้ามากระตุ้น

เช่น บทบาทการคุมเข้มเรื่องสิ่งแวดล้อม สังคม ราคาน้ำมันที่อยู่ในขั้นวิกฤติ โดยในปี ๒๐๐๐ คาดว่า จะมีการใช้เซลล์แสงอาทิตย์ถึง ๔๔๐ เมกะวัตต์ต่อปี และราคาของเซลล์แสงอาทิตย์อยู่ที่ ๑.๕๐ - ๒.๐๐ เหรียญสหรัฐ ต่อ วัตต์ (ประมาณ ๗๐ - ๘๐ บาท ต่อ วัตต์) และคาดว่า ในปี ๒๐๑๐ จะใช้ถึง ๔,๐๐๐ เมกะวัตต์ ต่อ ปี โดยราคาจะอยู่ที่ ๑ - ๑.๕๐ เหรียญสหรัฐ ต่อ วัตต์ (ประมาณ ๔๐ - ๖๐ บาท ต่อ วัตต์)

อย่างไรก็ตาม แนวโน้มตลาดทั้งสองแนวทาง อาจเกิดทางใดทางหนึ่ง หรือผสมผสานกัน แต่สิ่งหนึ่งที่อาจกล่าวสรุปได้ คือ ในอนาคตจะมีการใช้เซลล์แสงอาทิตย์มากขึ้นทั่วโลก และราคาของเซลล์แสงอาทิตย์จะต่ำลงอย่างแน่นอน

๖. ปัญหาและอุปสรรคในการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในประเทศไทย

จากการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง พบว่า ปัญหาโดยทั่วไปที่ประเทศพัฒนาแล้วมักประสบเสมอจากการแนะนำการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ให้แก่ประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งรวมถึงประเทศไทยนั้น สามารถสรุปได้ดังนี้ (Satoshi Kondo, "Current Status and Future Prospect of Photovoltaic Power Generation System", อ้างถึงใน วารสารพลังงาน ๗, ๓๗(เมษายน-มิถุนายน ๒๕๔๐): ๒๑)

- ขาดการตัดสินใจของผู้ผลิต
- ขาดบุคลากร ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญและเจ้าหน้าที่ด้านเทคนิค
- ขาดแผนแม่บทที่ชัดเจน
- ขาดงบประมาณและข้อตกลงเกี่ยวกับการลงทุน
- ขาดกลไกการตลาดที่ดี

ปัญหาและอุปสรรคสำคัญของการใช้เซลล์แสงอาทิตย์ในประเทศอีกประการหนึ่ง คือ ขาดมาตรการจูงใจในด้านการลดหย่อนภาษีที่จะให้มีการผลิตอุปกรณ์อีกทั้งยังขาดแรงจูงใจที่ดีในการลงทุนประกอบอุตสาหกรรมดังกล่าว และถึงแม้รัฐบาลจะมีโครงการจัดตั้งโรงงานผลิตเซลล์แสงอาทิตย์ขึ้นในประเทศ แต่โครงการดังกล่าวจำเป็นต้องชะลอโครงการออกไป ทั้งนี้ เนื่องจากปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น

นอกจากปัญหาที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น การเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับพลังงานแสงอาทิตย์ที่ขาดความต่อเนื่องและขาดความน่าสนใจ อีกทั้งยังมีปริมาณในการเผยแพร่ข่าวสารที่อยู่ในขอบเขตจำกัด นับเป็นปัญหาหนึ่งของการนำเสนอประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์ จากการสัมภาษณ์คุณสมศักดิ์ กุญชรยาคง จากบริษัทโซลาร์ตรอน พบว่า ทางบริษัทไม่สามารถจัดสรรงบประมาณด้านการส่งเสริมการตลาด ในส่วนของการโฆษณา และประชาสัมพันธ์ ทั้งนี้ หากมีงบดังกล่าวเกิดขึ้น ราคาของเซลล์แสงอาทิตย์จะยิ่งสูงขึ้น จึงทำให้ลักษณะของการเข้าหาลูกค้าจึงเป็นการขายตรงเสียมากกว่า ส่วนการเผยแพร่ข่าวสารของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางด้านพลังงาน จะเป็นการเสนอข่าวผ่านสื่อต่าง ๆ เมื่อจัดกิจกรรมหรือเหตุการณ์พิเศษเสียเป็นส่วนใหญ่ ด้านปัญหาและอุปสรรคในการนำเซลล์แสงอาทิตย์ไปใช้กับหมู่บ้านในชนบทจากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ของกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน พบว่า ไม่ประสบปัญหาด้านเทคนิค แต่มีปัญหาด้านสังคม คือ ปัญหาความไม่สะดวกของประชาชนในการนำแบตเตอรี่มาประจุไฟฟ้า รวมไปถึงปัญหาด้านการบริหารและการให้คำแนะนำในการใช้อุปกรณ์อย่างถูกวิธี

๗. ความเป็นไปได้และแนวทางในการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อผลิตพลังงานไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์

ได้มีการจัดทำโครงการผลิตไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์ที่ประชาชนทั้งในเขตเมืองและเขตชนบทสามารถมีส่วนร่วมในการผลิตไฟฟ้าใช้ในบ้านของตนเอง และขณะนี้ได้มีการจัดโครงการนำร่องเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการนำเซลล์แสงอาทิตย์มาใช้ผลิตไฟฟ้าสำหรับครัวเรือนทั่วไปโดยโครงการดังกล่าวเป็นโครงการนำร่องกับบ้าน ๑๐ หลัง ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยสาระสำคัญของโครงการนี้คือ เป็นการปลูกฝังจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการผลิตไฟฟ้า และรู้จักใช้ไฟฟ้าอย่างประหยัด รวมถึงมีส่วนร่วมในการลดการทำลายสภาพแวดล้อมอันเนื่องมาจากการผลิตพลังงานไฟฟ้า และหากประชาชนมีความสนใจและต้องการมีส่วนร่วมมากขึ้น จะส่งผลต่อกลไกการตลาด โดยเฉพาะปัจจัยด้านราคา ซึ่งจะทำให้ราคาของเซลล์แสงอาทิตย์ถูกลงตามปริมาณความต้องการที่เพิ่มขึ้น อันจะส่งผลกระทบต่อการผลิตให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตเซลล์แสงอาทิตย์ครบวงจรในประเทศไทยสำหรับประชาชนในเขตชนบท โดยเฉพาะในหมู่บ้านห่างไกลที่ไฟฟ้าเข้าไปไม่ถึง สามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้ด้วยการก่อสร้างอาคารและติดตั้งระบบรวมไปถึงการมีส่วนร่วมในการจัดตั้งองค์การคณะกรรมการบริหารสถานีประจำหมู่บ้าน และดูแลแผงเซลล์แสงอาทิตย์ ให้สามารถใช้งานได้ดีและบำรุงรักษาอย่างถูกวิธี ตลอดจนมีส่วนร่วมในการแนะนำการใช้งานแก่ผู้ที่มาประจุแบตเตอรี่ ให้ใช้งานได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

ส่วนที่ ๒ การวิจัยเชิงสำรวจ

ตอนที่ ๑ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

การศึกษาครั้งนี้ แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น ๒ กลุ่ม ตามเขตที่อยู่อาศัย คือ กลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานคร และกลุ่มตัวอย่างในเขตจังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มละ ๒๐๐ คน รวมทั้งสิ้น ๔๐๐ คน

๑. ข้อมูลทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ ๑ แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลทางสังคมและเศรษฐกิจ

ตารางที่ ๑.๑ แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลทางสังคม

ข้อมูลทางสังคม	จำนวน		ร้อยละ		รวม
	กทม.	เชียงใหม่	กทม.	เชียงใหม่	
๑. เพศ	๒๐๐	๒๐๐	๕๐.๐	๕๐.๐	๔๐๐ (๑๐๐.๐)
◆ ชาย	๘๕	๑๓๖	๒๑.๒	๓๔.๐	๒๒๑ (๕๕.๒)
◆ หญิง	๑๑๕	๖๔	๒๘.๘	๑๖.๐	๑๗๙ (๔๔.๘)
๒. อายุ (ปี)	๒๐๐	๒๐๐	๕๐.๐	๕๐.๐	๔๐๐ (๑๐๐.๐)
◆ ๒๕-๓๕	๑๐๙	๘๑	๒๗.๒	๒๐.๓	๑๙๐ (๔๗.๕)
◆ ๓๖-๔๕	๔๕	๗๐	๑๑.๓	๑๗.๕	๑๑๕ (๒๘.๘)
◆ ๔๖-๕๕	๔๑	๔๐	๑๐.๓	๑๐.๐	๘๑ (๒๐.๓)
◆ ๕๖ ปีขึ้นไป	๕	๙	๑.๒	๒.๓	๑๔ (๓.๕)
๓. สถานภาพสมรส	๒๐๐	๒๐๐	๕๐.๐	๕๐.๐	๔๐๐ (๑๐๐.๐)
◆ โสด	๖๘	๔๓	๑๗.๐	๑๐.๘	๑๑๑ (๒๗.๘)
◆ สมรสแล้ว	๑๓๒	๑๕๕	๓๓.๐	๓๘.๗	๒๘๗ (๗๑.๗)
◆ แยกกันอยู่	-	๒	๐	๐.๕	๒ (๐.๕)

ตารางที่ ๑.๑ (ต่อ)

ข้อมูลทางประชากร	จำนวน		ร้อยละ		รวม
	กทม.	เชียงใหม่	กทม.	เชียงใหม่	
๔. ระดับการศึกษา	๒๐๐	๒๐๐	๕๐.๐	๕๐.๐	๔๐๐ (๑๐๐.๐)
◆ ประถมศึกษา	๘	๓๐	๒.๐	๗.๕	๓๘ (๙.๕)
◆ มัธยมศึกษา	๙	๑๘	๒.๓	๔.๕	๒๗ (๖.๘)
◆ มัธยมปลาย/ปวช.	๑๕	๒๒	๓.๗	๕.๕	๓๗ (๙.๒)
◆ ปวศ./อนุปริญญา	๑๓	๒๐	๓.๓	๕.๐	๓๓ (๘.๓)
◆ปริญญาตรี	๑๑๔	๙๙	๒๘.๕	๒๔.๗	๒๑๓ (๕๓.๒)
◆ สูงกว่าปริญญาตรี	๔๑	๑๑	๑๐.๓	๒.๗	๕๒ (๑๓.๐)
๕. อาชีพ	๒๐๐	๒๐๐	๕๐.๐	๕๐.๐	๔๐๐ (๑๐๐.๐)
◆ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	๖๔	๘๗	๑๖.๐	๒๑.๘	๑๕๑ (๓๗.๘)
◆ พนักงานบริษัทเอกชน	๘๘	๒๖	๒๒.๐	๖.๕	๑๑๔ (๒๘.๕)
◆ ธุรกิจส่วนตัว	๓๘	๖๓	๙.๕	๑๕.๗	๑๐๑ (๒๕.๒)
◆ อื่น ๆ	๑๐	๒๔	๒.๕	๖.๐	๓๔ (๘.๕)
๗. การตัดสินใจเลือกผลิต ภัณฑฺ์เครื่องใช้ในบ้าน	๒๐๐	๒๐๐	๕๐.๐	๕๐.๐	๔๐๐ (๑๐๐.๐)
◆ ตัวเอง	๖๔	๓๘	๑๖.๐	๙.๕	๑๐๒ (๒๕.๕)
◆ คู่สมรส	๘	๑๐	๒.๐	๒.๕	๑๘ (๔.๕)
◆ ตัดสินใจร่วมกัน	๑๒๘	๑๕๒	๓๒.๐	๓๘.๐	๒๘๐ (๗๐.๐)

จากตารางที่ ๑.๑ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในครั้งนี้ เป็นชายมากกว่าหญิง โดยมีสัดส่วนเกินครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด แต่เมื่อแยกพิจารณาตามเขตที่อยู่อาศัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นหญิงมากกว่าชาย ขณะที่กลุ่มตัวอย่างในจังหวัดเชียงใหม่ เป็นชายมากกว่าหญิง

กลุ่มตัวอย่างทั้งในเขตกรุงเทพมหานครและเขตจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ๒๕ - ๓๕ ปี รองลงมา คือ ๓๖ - ๔๕ ปี ส่วนกลุ่มที่มีอายุ ๕๖ ปี ขึ้นไป มีน้อยที่สุด และกว่า ๒ ใน ๓ ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดสมรสแล้ว มีเพียงร้อยละ ๒๗ ที่ยังโสด

ในด้านระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างทั้งในเขตกรุงเทพมหานครและเขตจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุด (ร้อยละ ๕๓.๒) อันดับรองลงมาของกลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานคร คือ สูงกว่าปริญญาตรี ขณะที่อันดับรองลงมาของกลุ่มตัวอย่างในเขตจังหวัดเชียงใหม่ คือ ประถมศึกษา

ส่วนอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน รองลงมาคือ รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ขณะที่กลุ่มตัวอย่างในจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่รับราชการ รองลงมาคือประกอบธุรกิจส่วนตัว ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ แม่บ้าน และเกษียณราชการ ส่วนในเขตจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ อาชีพเกษตรกร แม่บ้าน และเกษียณราชการ

กลุ่มตัวอย่างทั้งในเขตกรุงเทพมหานครและเขตจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ในบ้านร่วมกัน รองลงมา คือ ตัดสินใจด้วยตนเอง

ตารางที่ ๑.๒ แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะทางเศรษฐกิจ

ข้อมูลทางประชากร	จำนวน		ร้อยละ		รวม
	กทม.	เชียงใหม่	กทม.	เชียงใหม่	
๑. รายได้ (บาท)	๒๐๐	๒๐๐	๕๐.๐	๕๐.๐	๔๐๐ (๑๐๐.๐)
◆ ต่ำกว่า ๑๕,๐๐๐	๑๑	๕๒	๒.๘	๒๖.๐	๖๓ (๑๕.๘)
◆ ๑๕,๐๐๑ - ๒๕,๐๐๐	๔๒	๖๖	๑๐.๕	๓๓.๐	๑๐๘ (๒๗.๐)
◆ ๒๕,๐๐๑ - ๓๕,๐๐๐	๕๑	๕๐	๑๒.๗	๒๕.๐	๑๐๑ (๒๕.๒)
◆ ๓๕,๐๐๑ ขึ้นไป	๙๖	๓๒	๒๔.๐	๑๖.๐	๑๒๘ (๓๒.๐)
๒. รายจ่ายค่าไฟฟ้า(บาท)	๒๐๐	๒๐๐	๕๐.๐	๕๐.๐	๔๐๐ (๑๐๐.๐)
◆ ต่ำกว่า ๕๐๐	๕๖	๑๓๒	๑๔.๐	๖๖.๐	๑๘๘ (๔๗.๐)
◆ ๕๐๑ - ๑,๐๐๐	๔๗	๕๐	๑๑.๗	๒๕.๐	๙๗ (๒๔.๓)
◆ ๑,๐๐๑ - ๑,๕๐๐	๑๘	๑๔	๔.๕	๗.๐	๓๒ (๘.๐)
◆ ๑,๕๐๑ - ๒,๐๐๐	๒๓	๒	๕.๗	๑.๐	๒๕ (๖.๒)
◆ ๒,๐๐๑ ขึ้นไป	๕๖	๒	๑๔.๐	๑.๐	๕๘ (๑๔.๕)
๓. รายจ่ายค่าน้ำมันพาหนะ (บาท)	๒๐๐	๒๐๐	๕๐.๐	๕๐.๐	๔๐๐ (๑๐๐.๐)
◆ ต่ำกว่า ๑,๐๐๐	๒๐	๒๔	๕.๐	๑๒.๐	๔๔ (๑๑.๐)
◆ ๑,๐๐๑ - ๑,๕๐๐	๑๑	๑๗	๒.๘	๘.๕	๒๘ (๗.๐)
◆ ๑,๕๐๑ - ๒,๐๐๐	๑๕	๑๗	๓.๗	๘.๕	๓๒ (๘.๐)
◆ ๒,๐๐๑ - ๒๕๐๐	๒๖	๔๐	๖.๕	๒๐.๐	๖๖ (๑๖.๕)
◆ ๒,๕๐๑ ขึ้นไป	๑๒๘	๑๐๒	๓๒.๐	๕๑.๐	๒๓๐ (๕๗.๕)
๔. ลักษณะที่อยู่อาศัย	๒๐๐	๒๐๐	๕๐.๐	๕๐.๐	๔๐๐ (๑๐๐.๐)
◆ บ้านปลูกสร้างเอง	๘๔	๑๕๑	๒๑.๐	๗๕.๕	๒๓๕ (๕๘.๘)
◆ บ้านจัดสรร	๕๙	๓๑	๑๔.๘	๑๕.๕	๙๐ (๒๒.๕)
◆ อาคารพาณิชย์	๕๗	๑๘	๑๔.๒	๙.๐	๗๕ (๑๘.๗)

จากตารางที่ ๑.๒ พบว่า รายได้ของกลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๒๔.๐) มีรายได้รวมต่อเดือน สูงกว่า ๓๕,๐๐๐ บาท รองลงมา คือ มีรายได้ระหว่าง ๒๕,๐๐๑ - ๓๕,๐๐๐ บาท และ ๑๕,๐๐๑ - ๒๕,๐๐๐ บาท ตามลำดับ ส่วนกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า ๑๕,๐๐๐ บาท มีน้อยที่สุด ขณะที่กลุ่มตัวอย่างในจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ในช่วง ๑๕,๐๐๑ - ๒๕,๐๐๐ บาท รองลงมาคือ มีรายได้ต่ำกว่า ๑๕,๐๐๐ บาท และ ๒๕,๐๐๑ - ๓๕,๐๐๐ บาทตามลำดับ ส่วนกลุ่มที่มีรายได้ ๓๕,๐๐๐ บาทขึ้นไปมีน้อยที่สุด แต่เมื่อรวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่า กลุ่มที่มีรายได้ ๓๕,๐๐๐ บาทขึ้นไป มีมากที่สุด รองลงมาคือมีรายได้ ๑๕,๐๐๑ - ๒๕,๐๐๐ บาท และ ๒๕,๐๐๑ - ๓๕,๐๐๐ บาท ตามลำดับ

ด้านรายจ่ายค่าไฟฟ้าต่อเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานคร มีรายจ่ายค่าไฟฟ้า ๒,๐๐๐ บาทขึ้นไป และมีรายจ่ายต่ำกว่า ๕๐๐ บาท ในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ ๑๔.๐ ซึ่งมากที่สุดเมื่อเทียบกับกลุ่มอื่น ส่วนกลุ่มตัวอย่างในเขตจังหวัดเชียงใหม่กว่าครึ่งหนึ่ง มีรายจ่ายค่าไฟฟ้าต่ำกว่า ๕๐๐ บาท

สำหรับรายจ่ายค่าน้ำมันพาหนะ ต่อเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งในเขตกรุงเทพมหานคร และเขตจังหวัดเชียงใหม่ มีรายจ่ายค่าน้ำมันพาหนะ ๒,๕๐๐ บาทขึ้นไป มากที่สุด รองลงมา คือ มีรายจ่ายอยู่ในช่วง ๒,๐๐๑ - ๒,๕๐๐ บาท

ลักษณะที่อยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งในเขตกรุงเทพมหานคร และเขตจังหวัดเชียงใหม่อาศัยบ้านที่ปลูกสร้างเองมากที่สุด(ร้อยละ ๕๘.๘) รองลงมา คือ บ้านจัดสรร และ อาคารพาณิชย์ โดยสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างในกทม. ที่อาศัยบ้านจัดสรรและอาคารพาณิชย์ นั้น มีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน

๒. การเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานทั่ว ๆ ไป

ตารางที่ ๒ แสดงร้อยละและค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อประเภทต่าง ๆ

ตารางที่ ๒.๑ แสดงร้อยละและค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชน

สื่อมวลชน	ความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานทั่วไป					ค่าเฉลี่ย	ระดับการเปิดรับสาร
	เป็นประจำ	ค่อนข้างบ่อย	ตามสมควร	นานๆครั้ง	ไม่เคยเปิดรับ		
๑. สื่อวิทยุ (N=๔๐๐)	๑๗.๐	๒๐.๐	๓๐.๓	๒๔.๐	๘.๗	๓.๑๒	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๘.๗	๙.๓	๑๖.๐	๑๑.๘	๔.๒	๓.๑๓	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่ (N=๒๐๐)	๘.๓	๑๐.๗	๑๔.๓	๑๒.๒	๔.๕	๓.๑๒	กลาง
๒. โทรทัศน์ (N=๔๐๐)	๕๐.๘	๒๖.๒	๑๘.๐	๔.๒	๐.๘	๔.๒๒	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๒๓.๘	๑๑.๗	๑๑.๗	๒.๕	๐.๓	๔.๑๒	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่ (N=๒๐๐)	๒๗.๐	๑๔.๕	๖.๓	๑.๗	๐.๕	๔.๓๑	สูง
๓. หนังสือพิมพ์ (N=๔๐๐)	๒๗.๒	๒๗.๐	๒๘.๒	๑๒.๘	๔.๘	๓.๕๙	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๑๔.๕	๑๒.๒	๑๕.๐	๖.๕	๑.๘	๓.๖๒	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่ (N=๒๐๐)	๑๒.๗	๑๔.๘	๑๓.๒	๖.๓	๓.๐	๓.๕๖	กลาง
๔. นิตยสาร (N=๔๐๐)	๔.๐	๑๑.๕	๓๓.๐	๓๒.๗	๑๘.๘	๒.๔๙	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๑.๒	๖.๓	๑๗.๒	๑๗.๕	๗.๘	๒.๕๑	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่ (N=๒๐๐)	๒.๘	๕.๒	๑๕.๘	๑๕.๒	๑๑.๐	๒.๔๗	กลาง
รวม						๓.๓๕	กลาง
Xกทม.						๓.๓๔	กลาง
Xเชียงใหม่						๓.๓๖	กลาง

จากตารางที่ ๒.๑ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งในเขตกรุงเทพมหานครและเขตจังหวัดเชียงใหม่ มีการเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานทั่วไปจากสื่อมวลชนโดยรวม เฉลี่ยรวม ๓.๓๕ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางและมีสัดส่วนที่ไม่แตกต่างกันมากนัก โดยทั้งสองกลุ่มเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์ และวิทยุ ตามลำดับ และมีการเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานทั่วไปจากสื่อวิทยุโทรทัศน์น้อยที่สุด

ตารางที่ ๒.๒ แสดงร้อยละและค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อบุคคล

สื่อบุคคล	ความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานทั่วไป					ค่าเฉลี่ย	ระดับการเปิดรับสาร
	เป็นประจำ	ค่อนข้างบ่อย	ตามสมควร	นานๆครั้ง	ไม่เคยเปิดรับ		
๑. ครอบครัว (N=๔๐๐)	๑๒.๗	๑๗.๘	๒๖.๐	๒๗.๐	๑๖.๕	๒.๘๓	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๓.๗	๑๐.๕	๑๓.๐	๑๔.๘	๘.๐	๒.๗๔	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่ (N=๒๐๐)	๙.๐	๗.๓	๑๓.๐	๑๒.๒	๘.๕	๒.๙๒	กลาง
๒. เพื่อนบ้าน/ที่ทำงาน	๙.๗	๑๙.๘	๒๙.๕	๒๖.๕	๑๔.๕	๒.๘๓	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๔.๕	๑๑.๐	๑๔.๘	๑๓.๐	๖.๘	๒.๘๗	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่ (N=๒๐๐)	๕.๓	๘.๘	๑๔.๗	๑๓.๕	๗.๗	๒.๘๐	กลาง
๓. จนท.เผยแพร่ (N=๔๐๐)	๓.๓	๘.๐	๑๓.๐	๒๔.๐	๕๑.๗	๑.๘๗	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๑.๘	๔.๘	๓.๘	๑๒.๐	๒๗.๗	๑.๘๑	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่ (N=๒๐๐)	๑.๕	๓.๒	๙.๒	๑๒.๐	๒๔.๐	๑.๙๒	ต่ำ
๔. ผู้นำชุมชน (N=๔๐๐)	๓.๘	๔.๒	๑๒.๐	๑๘.๕	๖๑.๕	๑.๗๐	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๐.๓	๑.๒	๓.๐	๘.๕	๓๗.๐	๑.๓๘	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่ (N=๒๐๐)	๓.๕	๓.๐	๙.๐	๑๐.๐	๒๔.๕	๒.๐๒	ต่ำ
รวม						๒.๙๐	ต่ำ
X กทม.						๒.๒	ต่ำ
X เชียงใหม่						๒.๔	ค่อนข้างต่ำ

จากตารางที่ ๒.๒ พบว่า กลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานครและเขตจังหวัดเชียงใหม่ เปิดรับข่าวสารด้านพลังงานทั่วไปจากสื่อบุคคลโดยรวม เฉลี่ย ๒.๓๐ ซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ และมีความแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานครเปิดรับสื่อบุคคลน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างในเขตจังหวัดเชียงใหม่ และทั้งสองกลุ่มเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานทั่วไปจากครอบครัว และเพื่อนบ้าน/เพื่อนที่ทำงาน มากที่สุด(เฉลี่ยรวม ๒.๘๓ เท่ากัน) รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่เผยแพร่ด้านพลังงาน และมีการเปิดรับข่าวสารจากกับผู้นำชุมชนน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อบุคคล พบว่ากลุ่มตัวอย่างกว่าครึ่งหนึ่งไม่เคยได้รับข่าวสารด้านพลังงานจากเจ้าหน้าที่เผยแพร่(ร้อยละ ๕๑.๗) และผู้นำชุมชน(ร้อยละ ๖๑.๕)

ตารางที่ ๒.๓ แสดงร้อยละและค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อเฉพาะกิจ

สื่อเฉพาะกิจ	ความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารด้านพลังงาน					ค่าเฉลี่ย	ระดับการเปิดรับสาร
	เป็นประจำ	ค่อนข้างบ่อย	ตามสมควร	นานๆครั้ง	ไม่เคยเปิดรับ		
๑. นิตรรศการ (N=๔๐๐)	๓.๐	๖.๒	๒๐.๓	๕๔.๓	๒๖.๓	๒.๑๕	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๑.๓	๒.๕	๘.๓	๒๔.๓	๑๓.๗	๒.๐๖	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่ (N=๒๐๐)	๑.๗	๓.๗	๑๒.๐	๒๐.๐	๑๒.๕	๒.๒๔	ต่ำ
๒. การสัมมนา	๒.๐	๗.๐	๑๔.๘	๓๐.๒	๔๖.๐	๑.๘๘	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างกทม. (N=๒๐๐)	๐.๕	๑.๘	๗.๘	๑๕.๗	๒๔.๒	๑.๗๗	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่ (N=๒๐๐)	๑.๕	๕.๒	๗.๐	๑๔.๕	๒๑.๘	๒.๐๐	ต่ำ
๔. เอกสารเผยแพร่(N=๔๐๐)	๓.๘	๑๒.๕	๒๓.๕	๓๐.๕	๒๙.๗	๒.๓๐	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๒.๓	๖.๒	๑๔.๗	๑๔.๕	๑๒.๒	๒.๔๓	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่ (N=๒๐๐)	๑.๕	๖.๓	๘.๘	๑๖.๐	๑๗.๕	๒.๑๖	ต่ำ
รวม						๒.๑๑	ต่ำ
X กทม.						๒.๐๘	ต่ำ
X เชียงใหม่						๒.๑๓	ต่ำ

จากตารางที่ ๒.๓ พบว่า กลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานครและเขตจังหวัดเชียงใหม่ มีการเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานทั่วไปจากสื่อเฉพาะกิจ เฉลี่ยรวม ๒.๑๑ ซึ่งอยู่ในระดับต่ำมาก และมีความแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานครเปิดรับสื่อเฉพาะกิจน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างในเขตจังหวัดเชียงใหม่ และทั้งสองกลุ่มเปิดรับข่าวสารจากเอกสารเผยแพร่ ได้แก่ จุลสาร/แผ่นพับ มากที่สุด รองลงมา คือ นิทรรศการ/การสาธิตทดลอง ตามลำดับ ขณะที่เปิดรับข่าวสารด้านพลังงานทั่วไปจากการสัมมนาน้อยที่สุด

ตารางที่ ๒.๔ แสดงร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปริมาณเนื้อหาข่าวสารพลังงานที่ได้รับ

เนื้อหาข่าวสารพลังงานที่ได้รับ	ปริมาณเนื้อหาข่าวสารด้านพลังงาน					ค่าเฉลี่ย	ระดับเปิดรับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
๑. การผลิตพลังงาน(N=๔๐๐)	๖.๓	๑๙.๕	๕๐.๐	๒๕.๕	๘.๗	๒.๘๙	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๕.๓	๑๐.๐	๒๐.๐	๑๒.๓	๓.๕	๒.๙๘	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่ (N=๒๐๐)	๒.๐	๙.๕	๒๐.๐	๑๓.๓	๕.๒	๒.๗๙	กลาง
๒. ราคาพลังงาน (N=๔๐๐)	๓๑.๕	๓๑.๘	๒๓.๐	๘.๕	๕.๒	๓.๗๕	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๑๔.๓	๑๖.๐	๑๑.๘	๕.๓	๒.๗	๓.๖๗	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่ (N=๒๐๐)	๑๗.๒	๑๕.๘	๑๑.๓	๓.๒	๒.๕	๓.๘๔	สูง
๓. การอนุรักษ์พลังงาน(N=๔๐๐)	๓๔.๘	๓๙.๗	๑๖.๕	๖.๕	๒.๕	๓.๙๗	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๑๘.๘	๑๙.๗	๗.๘	๓.๐	๐.๗	๔.๐๕	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่ (N=๒๐๐)	๑๖.๐	๒๐.๐	๘.๗	๓.๕	๑.๘	๓.๙๐	สูง
๔. วิธีประหยัดพลังงาน(N=๔๐๐)	๒๖.๒	๔๒.๕	๒๒.๘	๗.๕	๑.๐	๓.๘๕	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๑๒.๗	๒๑.๕	๑๒.๓	๓.๓	๐.๓	๓.๘๖	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่ (N=๒๐๐)	๑๓.๕	๒๑.๐	๑๐.๕	๔.๒	๐.๗	๓.๘๔	สูง

ตารางที่ ๒.๔ (ต่อ)

เนื้อหาข่าวสารพลังงานที่ได้รับ	ปริมาณเนื้อหาข่าวสารด้านพลังงาน					ค่าเฉลี่ย	ระดับเปิดรับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
๕. ปัญหาขาดแคลนพลังงาน	๑๘.๕	๓๒.๗	๒๖.๕	๑๒.๘	๙.๕	๓.๓๘	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๑๐.๘	๑๗.๗	๑๕.๐	๕.๐	๑.๕	๓.๖๒	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่ (N=๒๐๐)	๗.๗	๑๕.๐	๑๑.๕	๗.๘	๘.๐	๓.๑๓	กลาง
๖. การคัดค้านโครงการ	๑๒.๐	๔๑.๘	๒๕.๗	๑๔.๒	๖.๓	๓.๓๙	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๖.๐	๒๐.๓	๑๔.๗	๗.๕	๑.๕	๓.๔๓	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่ (N=๒๐๐)	๖.๐	๒๑.๕	๑๑.๐	๖.๗	๔.๘	๓.๓๔	กลาง
๗. นโยบายพลังงาน(N=๔๐๐)	๘.๗	๒๑.๘	๔๓.๐	๒๐.๐	๖.๕	๓.๐๐	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๓.๗	๑๑.๘	๒๐.๒	๑๑.๕	๒.๘	๓.๐๔	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่ (N=๒๐๐)	๕.๐	๑๐.๐	๒๒.๘	๘.๕	๓.๗	๓.๐๘	กลาง
๘. การเสนอพลังงานทางเลือก	๔.๐	๑๖.๕	๓๕.๐	๓๑.๐	๑๓.๕	๒.๒๖	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๑.๘	๘.๘	๑๗.๕	๑๕.๘	๖.๓	๒.๒๘	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่ (N=๒๐๐)	๒.๒	๗.๗	๑๗.๕	๑๕.๓	๗.๒	๒.๒๕	ต่ำ
๙. การใช้พลังงานทดแทน	๓.๐	๑๖.๕	๓๑.๒	๓๖.๓	๑๓.๐	๒.๒๕	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๑.๒	๘.๓	๑๕.๕	๑๙.๘	๕.๒	๒.๒๑	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่ (N=๒๐๐)	๑.๓	๘.๒	๑๕.๗	๑๖.๕	๗.๘	๒.๒๙	ต่ำ
๑๐. พลังงานนิวเคลียร์(N=๔๐๐)	๑.๘	๖.๗	๒๑.๕	๔๐.๘	๒๙.๒	๒.๑๑	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๑.๓	๔.๒	๑๒.๐	๒๒.๐	๑๐.๕	๒.๒๗	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่ (N=๒๐๐)	๐.๕	๒.๕	๙.๕	๑๘.๘	๑๘.๗	๑.๙๔	ต่ำ

จากตารางที่ ๒.๔ พบว่า กลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานครและเขตจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับสถานการณ์พลังงานทั่วไปที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับราคาเชื้อเพลิงพลังงาน การเชิญชวนให้อนุรักษ์พลังงาน วิธีประหยัดพลังงานอยู่ในระดับสูง และได้รับข่าวสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการต่อต้าน/คัดค้านการก่อสร้างโครงการต่างๆ ด้านพลังงาน ปัญหาขาดแคลนพลังงาน นโยบายพลังงาน และการผลิตและจัดหาพลังงาน อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนเนื้อหาด้านพลังงานที่กลุ่มตัวอย่างได้รับในระดับต่ำ ได้แก่ ข่าวสารเกี่ยวกับการนำเสนอพลังงานทางเลือก การใช้พลังงานทดแทน และการใช้พลังงานนิวเคลียร์

ตารางที่ ๒.๕ แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการได้รับข่าวสารการรณรงค์อนุรักษ์พลังงาน

การได้รับข่าวสารการรณรงค์อนุรักษ์พลังงาน	จำนวน		ร้อยละ		รวม
	กทม.	เชียงใหม่	กทม.	เชียงใหม่	
๑. ไม่เคยได้รับข่าวสาร	๓๒	๓๘	๘.๐	๙.๕	๗๐ (๑๗.๕)
๒. เคยได้รับข่าวสาร	๑๖๘	๑๖๒	๔๒.๐	๔๐.๕	๓๓๐ (๘๒.๕)
◆ รวมพลังหารสอง	๙๕	๙๐	๒๓.๗๕	๒๒.๕	๑๘๕ (๔๖.๒๕)
◆ ฉลากประหยัดไฟเบอร์ ๕	๓๒	๒๗	๘.๐	๖.๗๕	๕๙ (๑๔.๗๕)
◆ ประชากร่วมใจ - ประหยัดไฟฟ้า	๓๑	๒๓	๗.๗๕	๕.๗๕	๕๔ (๑๓.๕๐)
◆ รณรงค์ปิดไฟที่ไม่จำเป็น	๑๐	๒๒	๒.๕	๕.๕	๓๒ (๘.๐)
รวม	๒๐๐	๒๐๐	๕๐.๐	๕๐.๐	๔๐๐ (๑๐๐.๐)

จากตารางที่ ๒.๕ แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ กว่าร้อยละ ๘๐.๐ เคยได้รับข่าวสารการรณรงค์ด้านพลังงาน โครงการรณรงค์ที่กลุ่มตัวอย่างจำได้นั้น ได้แก่ โครงการรวมพลังหารสอง (ร้อยละ ๔๖.๕) ฉลากประหยัดไฟเบอร์ ๕ (ร้อยละ ๑๔.๗๕) โครงการประชาร่วมใจประหยัดไฟฟ้า (ร้อยละ ๑๓.๕) และการรณรงค์ปิดไฟดวงที่ไม่จำเป็น (ร้อยละ ๘.๐)

ตารางที่ ๒.๖ แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการรู้จักหน่วยงานด้านพลังงาน

หน่วยงานด้านพลังงาน	จำนวนและร้อยละกลุ่มตัวอย่างที่รู้จัก หน่วยงานต่างๆ		รวม N=๔๐๐
	กทม.(N=๒๐๐)	เชียงใหม่(N=๒๐๐)	
๑. สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ (สพช.)	๑๓๕ (๓๓.๘)	๑๐๕ (๒๖.๒)	๒๔๐ (๖๐.๐)
๒. การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.)	๑๙๗ (๔๙.๓)	๑๗๗ (๔๔.๒)	๓๗๔ (๙๓.๕)
๓. การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย (ปตท.)	๑๙๓ (๔๘.๒)	๑๖๕ (๔๑.๓)	๓๕๘ (๘๙.๕)
๔. กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน	๔๒ (๑๐.๕)	๓๘ (๙.๕)	๘๐ (๒๐.๐)
๕. การไฟฟ้านครหลวง(กฟน.)	๑๙๐ (๔๗.๕)	๑๒๒ (๓๐.๕)	๓๑๒ (๗๘.๐)
๖. การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค(กฟภ.)	๑๗๐ (๔๒.๕)	๑๘๖ (๔๖.๕)	๓๕๖ (๘๙.๐)
๗. ศูนย์อนุรักษ์พลังงาน	๒๙ (๗.๒)	๓๑ (๗.๘)	๖๐ (๑๕.๐)
๘. สถาบันวิจัยพลังงาน	๔๙ (๑๒.๓)	๓๖ (๙.๐)	๘๕ (๒๑.๓)

จากตารางที่ ๒.๖ แสดงให้เห็นว่า หน่วยงานด้านพลังงานที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ทั้งในเขตกทม.และเขตจังหวัดเชียงใหม่รู้จักมากที่สุด ได้แก่ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (ร้อยละ ๙๓.๕) รองลงมาคือ การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย (ร้อยละ ๘๙.๕) การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (ร้อยละ ๘๙.๐) การไฟฟ้านครหลวง (ร้อยละ ๗๘.๐) และสำนักงานนโยบายพลังงานแห่งชาติ (ร้อยละ ๖๐.๐) ตามลำดับ ส่วนหน่วยงานด้านพลังงานที่กลุ่มตัวอย่างรู้จักค่อนข้างน้อย ได้แก่ ศูนย์อนุรักษ์พลังงาน(ร้อยละ ๑๕.๐) กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน (ร้อยละ ๒๐.๐) และ สถาบันวิจัยพลังงาน (ร้อยละ ๒๑.๓) ตามลำดับ

๓. การเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานแสงอาทิตย์

ตารางที่ ๓ แสดงร้อยละและค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานแสงอาทิตย์จากสื่อประเภทต่าง ๆ

ตารางที่ ๓.๑ แสดงร้อยละและค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารพลังงานแสงอาทิตย์จากสื่อมวลชน

สื่อมวลชน	ความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานแสงอาทิตย์					ค่าเฉลี่ย	ระดับการเปิดรับสาร
	เป็นประจำ	ค่อนข้างบ่อย	ตามสมควร	นานๆครั้ง	ไม่เคยเปิดรับ		
๑. สื่อวิทยุ (N=๔๐๐)	๕.๕	๗.๐	๑๗.๗	๓๙.๘	๓๑.๐	๒.๑๕	ต่ำ
✦ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๑.๒	๒.๕	๗.๐	๒๓.๐	๑๖.๓	๑.๙๙	ต่ำ
✦ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่ (N=๒๐๐)	๓.๓	๔.๕	๑๐.๗	๑๖.๘	๑๔.๗	๒.๒๙	ต่ำ
๒. โทรทัศน์ (N=๔๐๐)	๑๑.๕	๑๙.๒	๒๖.๘	๓๓.๒	๙.๓	๒.๙๐	กลาง
✦ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๔.๗	๔.๗	๑๒.๕	๒๒.๕	๕.๕	๒.๖๑	กลาง
✦ กลุ่มตัวอย่าง จ.เชียงใหม่ (N=๒๐๐)	๖.๘	๑๔.๕	๑๔.๓	๑๐.๗	๓.๘	๓.๑๙	กลาง
๓. หนังสือพิมพ์ (N=๔๐๐)	๖.๗	๑๓.๒	๓๒.๐	๓๓.๓	๑๕.๘	๒.๖๕	กลาง
✦ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๓.๐	๖.๐	๑๒.๕	๑๙.๘	๘.๘	๒.๔๙	กลาง
✦ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่ (N=๒๐๐)	๓.๗	๗.๒	๑๙.๕	๑๓.๕	๖.๐	๒.๗๘	กลาง
๔. นิตยสาร (N=๔๐๐)	๑.๕	๖.๘	๑๘.๗	๕๓.๕	๒๙.๕	๒.๐๗	ต่ำ
✦ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๐.๕	๓.๓	๙.๐	๒๐.๘	๑๖.๕	๒.๐๑	ต่ำ
✦ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่ (N=๒๐๐)	๑.๐	๓.๕	๙.๗	๒๒.๗	๑๓.๐	๒.๑๓	ต่ำ
รวม						๒.๔๓	กลาง
X กทม.						๒.๒๗	ต่ำ
X เชียงใหม่						๒.๕๙	กลาง

จากตารางที่ ๓.๑ พบว่า กลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานครและเขตจังหวัดเชียงใหม่ มีการเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานแสงอาทิตย์จากสื่อมวลชนโดยรวมเฉลี่ย ๒.๔๓ จัดอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ และมีความแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานครเปิดรับข่าวสารอยู่ในระดับต่ำ ขณะที่กลุ่มตัวอย่างในเขตจังหวัดเชียงใหม่เปิดรับข่าวสารในระดับปานกลาง นอกจากนี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานแสงอาทิตย์จากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์และวิทยุตามลำดับ ส่วนนิตยสารเปิดรับน้อยที่สุด ตารางที่ ๓.๒ แสดงร้อยละและค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อบุคคล

สื่อบุคคล	ความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานแสงอาทิตย์					ค่าเฉลี่ย	ระดับการเปิดรับ
	เป็นประจำ	ค่อนข้างบ่อย	ตามสมควร	นานๆครั้ง	ไม่เคยได้รับ		
๑. ครอบครัว (N=๔๐๐)	๕.๐	๕.๕	๑๕.๒	๓๓.๕	๔๐.๘	๒.๐	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๐.๘	๒.๐	๗.๒	๑๘.๒	๒๑.๘	๑.๘๓	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่ (N=๒๐๐)	๔.๒	๓.๕	๘.๐	๑๕.๓	๑๙.๐	๒.๑๗	ต่ำ
๒. เพื่อนบ้าน/ที่ทำงาน	๓.๐	๖.๓	๑๙.๒	๓๔.๒	๓๗.๓	๒.๐๓	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๑.๕	๒.๓	๗.๕	๑๙.๕	๑๙.๓	๑.๙๔	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่ (N=๒๐๐)	๑.๕	๔.๐	๑๑.๗	๑๔.๗	๑๘.๐	๒.๑๒	ต่ำ
๓. จนท.เผยแพร่ (N=๔๐๐)	๑.๕	๓.๓	๑๒.๐	๒๔.๕	๕๘.๗	๑.๖๔	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๐.๕	๑.๕	๔.๐	๑๒.๐	๓๒.๐	๑.๕๓	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่ (N=๒๐๐)	๑.๐	๑.๘	๘.๐	๑๒.๕	๒๖.๗	๑.๗๕	ต่ำ
๔. ผู้นำชุมชน (N=๔๐๐)	๒.๐	๒.๕	๙.๕	๑๕.๒	๗๐.๘	๑.๔๙	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๐.๒	๐.๒	๑.๓	๖.๒	๔๒.๐	๑.๒๑	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่ (N=๒๐๐)	๑.๘	๑.๘	๘.๒	๙.๐	๒๘.๘	๑.๗๘	ต่ำ
รวม						๑.๗๙	ต่ำ
Xกทม.						๑.๖๒	ต่ำ
Xเชียงใหม่						๑.๙๕	ต่ำ

จากตารางที่ ๓.๒ พบว่า กลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานครและเขตจังหวัดเชียงใหม่ มีการเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานแสงอาทิตย์จากสื่อบุคคล เฉลี่ยรวม ๑.๗๙ ซึ่งจัดอยู่ในระดับต่ำมาก และมีความแตกต่างกันเล็กน้อย โดยกลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานครเปิดรับสื่อบุคคล น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างในเขตจังหวัดเชียงใหม่ นอกจากนี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเปิดรับข่าวสารจากเพื่อนบ้าน/ที่ทำงานมากที่สุด รองลงมาคือ ครอบครัว และเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานแสงอาทิตย์จากผู้นำชุมชนและเจ้าหน้าที่เผยแพร่ด้านพลังงานน้อยที่สุด และพบว่า กว่า ๒ ใน ๓ ของกลุ่มตัวอย่าง คือ ประมาณร้อยละ ๗๐ ไม่เคยได้รับข่าวสารด้านพลังงานแสงอาทิตย์จากผู้นำชุมชน โดยสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพมหานครที่ไม่ได้รับข่าวสารจากผู้นำชุมชนมีมากกว่ากลุ่มตัวอย่างในเขตจังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ ๓.๓ แสดงร้อยละและค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อเฉพาะกิจ

สื่อเฉพาะกิจ	ความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานแสงอาทิตย์					ค่าเฉลี่ย	ระดับการเปิดรับสาร
	เป็นประจำ	ค่อนข้างบ่อย	ตามสมควร	นานๆครั้ง	ไม่เคยเปิดรับ		
๑.นิทรรศการ (N=๔๐๐)	๓.๕	๗.๒	๑๖.๘	๕๑.๗	๓๐.๘	๒.๑๑	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างกทม. (N=๒๐๐)	๑.๒	๒.๗	๘.๕	๒๑.๒	๑๖.๓	๒.๐๓	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่ (N=๒๐๐)	๒.๓	๔.๕	๘.๓	๒๐.๕	๑๔.๕	๒.๑๙	ต่ำ
๒. การสัมมนา(N=๔๐๐)	๑.๕	๕.๕	๑๒.๓	๒๒.๐	๕๘.๗	๑.๖๙	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๐.๕	๒.๕	๔.๕	๑๐.๘	๓๑.๗	๑.๕๘	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่ (N=๒๐๐)	๑.๐	๓.๐	๗.๘	๑๑.๒	๒๗.๐	๑.๗๙	ต่ำ
๓.เอกสารเผยแพร่ (N=๔๐๐)	๑.๒	๖.๐	๑๗.๐	๓๓.๐	๔๒.๘	๑.๙๐	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๐.๕	๓.๐	๘.๕	๑๙.๐	๑๙.๐	๑.๙๕	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่ (N=๒๐๐)	๐.๗	๓.๐	๘.๕	๑๔.๐	๒๓.๘	๑.๘๖	ต่ำ
Xรวม						๑.๘๙	ต่ำ
Xกทม.						๑.๘๕	ต่ำ
Xเชียงใหม่						๑.๙๔	ต่ำ

จากตารางที่ ๓.๓ พบว่า กลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานครและเขตจังหวัดเชียงใหม่ มีการเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานแสงอาทิตย์จากสื่อเฉพาะกิจโดยรวมไม่แตกต่างกันมากนัก เฉลี่ยรวม ๑.๘๙ ซึ่งจัดได้ว่าอยู่ในระดับต่ำมาก โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานแสงอาทิตย์จากนิตรศการ/การสาธิตทดลองมากที่สุด รองลงมา คือ เอกสารเผยแพร่ ได้แก่ จุลสาร/แผ่นพับ และการสัมมนาตามลำดับ เมื่อพิจารณาความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานแสงอาทิตย์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างกว่าครึ่งหนึ่ง(ร้อยละ ๕๘.๗)ไม่เคยเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานแสงอาทิตย์จากการสัมมนา

ตารางที่ ๓.๔ แสดงร้อยละและค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปริมาณเนื้อหาข่าวสารพลังงานที่ได้รับ

เนื้อหาข่าวสารพลังงานที่ได้รับ	ปริมาณเนื้อหาข่าวสารด้านพลังงาน					ค่าเฉลี่ย	ระดับการเปิดรับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
๑. สถานการณ์การใช้พลังงานแสงอาทิตย์ (N=๔๐๐)	๒.๕	๑๕.๐	๓๖.๒	๓๑.๓	๑๕.๐	๒.๕๙	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๑.๗	๖.๒	๑๗.๗	๑๖.๘	๗.๕	๒.๕๖	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่(N=๒๐๐)	๐.๘	๘.๘	๑๘.๕	๑๔.๕	๗.๕	๒.๖๒	กลาง
๒. บทบาทของพลังงานแสงอาทิตย์ในการผลิตไฟฟ้าทดแทนพลังงานอื่น	๓.๕	๒๑.๓	๓๙.๗	๒๕.๕	๑๐.๐	๒.๘๓	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๒.๕	๙.๗	๑๗.๐	๑๔.๘	๖.๐	๒.๗๖	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่(N=๒๐๐)	๑.๐	๑๑.๖	๒๒.๗	๑๐.๗	๔.๐	๒.๙๑	กลาง
๓. การใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในการทำน้ำร้อน (N=๔๐๐)	๔.๐	๒๘.๒	๓๔.๐	๒๓.๘	๑๐.๐	๒.๙๓	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๒.๐	๑๒.๕	๑๖.๕	๑๓.๓	๕.๘	๒.๘๓	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่(N=๒๐๐)	๒.๐	๑๕.๗	๑๗.๕	๑๐.๕	๔.๒	๓.๐๒	กลาง
๔. วิธีการใช้เซลล์แสงอาทิตย์/การบำรุงรักษา (N=๔๐๐)	๑.๗	๘.๘	๒๕.๓	๓๗.๕	๒๖.๗	๒.๒๑	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๑.๕	๕.๘	๑๒.๘	๑๗.๐	๑๓.๐	๒.๓๑	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่(N=๒๐๐)	๐.๒	๓.๐	๑๒.๕	๒๐.๕	๑๓.๗	๒.๑๒	ต่ำ
๕. ผลประโยชน์ที่ผู้บริโภคได้รับ (N=๔๐๐)	๓.๐	๑๗.๒	๓๔.๐	๒๙.๓	๑๖.๕	๒.๖๑	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๒.๐	๘.๕	๑๗.๕	๑๔.๘	๗.๓	๒.๖๖	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่(N=๒๐๐)	๑.๐	๘.๗	๑๖.๕	๑๔.๘	๙.๒	๒.๕๗	กลาง

ตารางที่ ๓.๔ (ต่อ)

เนื้อหาข่าวสารพลังงานที่ได้รับ	ปริมาณเนื้อหาข่าวสารด้านพลังงาน					ค่าเฉลี่ย	ระดับการเปิดรับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
๖. การสาริตทดลองติดตั้งเซลล์แสงอาทิตย์ของหน่วยงาน (N=๔๐๐)	๑.๕	๖.๐	๒๗.๕	๓๓.๐	๓๒.๐	๒.๑๒	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๑.๐	๒.๗	๑๑.๘	๑๗.๐	๑๗.๕	๒.๐๕	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่(N=๒๐๐)	๐.๕	๓.๓	๑๕.๗	๑๖.๐	๑๔.๕	๒.๑๙	ต่ำ
๗. ความก้าวหน้าในการวิจัยและพัฒนา (N=๔๐๐)	๑.๕	๗.๒	๒๖.๐	๓๘.๕	๒๖.๘	๒.๑๘	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๑.๕	๓.๒	๑๒.๒	๑๘.๕	๑๔.๖	๒.๑๗	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่(N=๒๐๐)	๐.๐	๔.๐	๑๓.๘	๒๐.๐	๑๒.๒	๒.๒๐	ต่ำ
๘. แนวโน้มด้านราคา(N=๔๐๐)	๑.๗	๗.๕	๑๗.๘	๓๒.๘	๔๐.๒	๑.๙๘	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๑.๐	๓.๐	๘.๐	๑๘.๕	๑๙.๕	๑.๙๕	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่(N=๒๐๐)	๐.๗	๔.๕	๙.๘	๑๔.๓	๒๐.๗	๒.๐๑	ต่ำ

จากตารางที่ ๓.๔ พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารด้านพลังงานแสงอาทิตย์แต่ละเรื่อง ในระดับต่ำจนถึงปานกลาง โดยเนื้อหาข่าวสารพลังงานแสงอาทิตย์ที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับ ในระดับปานกลาง คือ การใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในการทำน้ำร้อนและอบแห้ง บทบาทพลังงานแสงอาทิตย์ในการผลิตไฟฟ้า ผลประโยชน์ที่ผู้บริโภคพึงได้รับ และสถานการณ์การใช้พลังงานแสงอาทิตย์ ตามลำดับ ส่วนเนื้อหาที่ได้รับในระดับต่ำ ได้แก่ แนวโน้มด้านราคา การสาริตทดลองติดตั้งเซลล์แสงอาทิตย์ของหน่วยงานต่าง ๆ วิธีการใช้เซลล์แสงอาทิตย์ และความก้าวหน้าในการวิจัยและพัฒนาเซลล์แสงอาทิตย์

๔. การรับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์

ตารางที่ ๔ แสดงร้อยละและค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการรับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์

การรับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ค่าเฉลี่ย	ระดับการรับรู้ประโยชน์
๑. พลังงานแสงอาทิตย์เป็นแหล่งพลังงานที่ไม่มีวันหมด(N=๔๐๐)	๒.๕	๓.๕	๑๓.๐	๓๓.๒	๔๗.๘	๕.๒๐	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๑.๓	๒.๓	๗.๐	๑๘.๕	๒๑.๐	๕.๑๑	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่(N=๒๐๐)	๑.๒	๑.๒	๖.๐	๑๔.๗	๒๖.๘	๕.๒๙	สูง
๒. ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการซื้อแหล่งพลังงาน(N=๔๐๐)	๕.๘	๔.๒	๑๘.๓	๓๒.๐	๓๙.๗	๓.๙๕	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๒.๓	๒.๕	๙.๕	๑๗.๗	๑๘.๐	๓.๙๓	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่(N=๒๐๐)	๓.๕	๑.๗	๘.๘	๑๔.๓	๒๑.๗	๓.๙๘	สูง
๓. เป็นแหล่งพลังงานที่ไม่ต้องขนส่งเพราะมีอยู่ทุกหนแห่ง(N=๔๐๐)	๓.๘	๒.๘	๑๕.๐	๓๒.๗	๔๕.๗	๕.๑๔	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๒.๕	๑.๓	๙.๐	๑๘.๒	๑๙.๐	๕.๐๐	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่(N=๒๐๐)	๑.๓	๑.๕	๖.๐	๑๔.๕	๒๖.๗	๕.๒๘	สูง
๔. เราสามารถใช้ประโยชน์จากพลังงานแสงอาทิตย์ เฉพาะในวันที่มีแสงแดดเท่านั้น(N=๔๐๐)	๑๐.๕	๑๗.๗	๒๕.๐	๒๒.๕	๒๔.๓	๒.๖๗	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๗.๐	๑๑.๐	๑๓.๕	๑๐.๕	๘.๐	๒.๙๗	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่(N=๒๐๐)	๓.๕	๖.๗	๑๑.๕	๑๒.๐	๑๖.๓	๒.๓๘	กลาง
๕. เป็นแหล่งพลังงานที่สะอาด ปลอดภัย ไร้มลพิษ(N=๔๐๐)	๔.๐	๖.๐	๒๓.๐	๒๘.๘	๓๘.๒	๓.๙๑	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๒.๐	๑.๘	๑๓.๒	๑๖.๐	๑๗.๐	๓.๘๘	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่(N=๒๐๐)	๒.๐	๗.๓	๙.๘	๑๒.๘	๒๑.๒	๓.๙๔	สูง
๖. การใช้พลังงานแสงอาทิตย์ทดแทนเชื้อเพลิงฟอสซิลไม่ได้ช่วยลดปัญหาพลังงานขาดแคลน (N=๔๐๐)	๑๙.๐	๒๒.๐	๒๙.๗	๑๙.๕	๙.๘	๓.๒๑	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๑๒.๐	๑๐.๘	๑๔.๒	๘.๗	๔.๓	๓.๓๕	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่(N=๒๐๐)	๗.๐	๑๑.๒	๑๕.๕	๑๐.๘	๕.๕	๓.๐๗	กลาง

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

การรับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ค่าเฉลี่ย	ระดับการรับรู้ประโยชน์
๗.เราสามารถใช้เวลาใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในอุตสาหกรรมอบและตากแห้งอาหาร (N=๔๐๐)	๒.๕	๑.๕	๖.๕	๓๖.๒	๕๓.๓	๔.๓๖	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๑.๒	๐.๕	๒.๓	๒๐.๕	๒๕.๕	๔.๓๘	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่(N=๒๐๐)	๑.๓	๑.๐	๔.๒	๑๕.๗	๒๗.๘	๔.๓๔	สูง
๘.การใช้พลังงานแสงอาทิตย์เพื่อผลิตไฟฟ้าต้องใช้กับแบตเตอรี่เท่านั้น (N=๔๐๐)	๕.๒	๑๖.๘	๒๘.๐	๒๐.๒	๒๙.๘	๒.๔๗	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๓.๐	๑๑.๐	๑๒.๗	๑๐.๕	๑๒.๘	๒.๖๒	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่(N=๒๐๐)	๒.๒	๕.๘	๑๕.๓	๙.๗	๑๗.๐	๒.๓๓	ต่ำ
๙.เราใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในการถ่ายทอดสัญญาณผ่านดาวเทียมและรับส่งวิทยุสื่อสาร(N=๔๐๐)	๒๗.๓	๒๒.๐	๒๖.๕	๑๕.๕	๘.๗	๒.๕๖	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๑๑.๓	๑๒.๘	๑๔.๒	๘.๓	๓.๕	๒.๖๐	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่(N=๒๐๐)	๑๖.๐	๙.๒	๑๒.๓	๗.๒	๕.๒	๒.๕๓	กลาง
๑๐.เราสามารถใช้เวลาใช้ประโยชน์จากพลังงานแสงอาทิตย์ในการผลิตไฟฟ้า และทำน้ำร้อน(N=๔๐๐)	๓.๗	๓.๕	๑๕.๒	๓๗.๘	๓๙.๘	๔.๐๖	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๑.๐	๒.๓	๖.๕	๑๙.๕	๒๐.๘	๔.๑๓	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่(N=๒๐๐)	๒.๗	๑.๒	๘.๗	๑๘.๓	๑๙.๐	๓.๙๙	สูง
๑๑.การใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในการทำน้ำร้อนเป็นวิธีเดียวกับการผลิตไฟฟ้า (N=๔๐๐)	๑๐.๕	๑๔.๘	๒๗.๒	๒๘.๕	๑๙.๐	๒.๖๙	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๔.๗	๗.๕	๑๔.๐	๑๕.๗	๘.๐	๒.๗๐	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่(N=๒๐๐)	๕.๘	๗.๓	๑๓.๒	๑๒.๘	๑๑.๐	๒.๖๘	กลาง
๑๒.ไฟฟ้าจากแสงอาทิตย์ไม่สามารถต่อเข้ากับระบบไฟฟ้าของบ้านได้ (N=๔๐๐)	๑๙.๒	๒๒.๘	๓๕.๐	๘.๘	๑๔.๒	๓.๒๔	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๑๒.๒	๑๓.๘	๑๓.๓	๔.๐	๖.๗	๓.๔๑	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่(N=๒๐๐)	๗.๐	๙.๐	๒๑.๗	๔.๘	๗.๕	๓.๐๖	กลาง

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

การรับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ค่าเฉลี่ย	ระดับการรับรู้ประโยชน์
๑๓. หากติดตั้งเซลล์แสงอาทิตย์เพื่อผลิตไฟฟ้าในบ้านสามารถขายไฟฟ้าคืนการไฟฟ้าได้ (N=๔๐๐)	๓๐.๕	๒๓.๒	๒๔.๕	๑๑.๕	๑๐.๓	๒.๔๗	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๑๕.๐	๑๔.๐	๙.๕	๔.๗	๖.๘	๒.๔๘	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่ (N=๒๐๐)	๑๕.๕	๙.๒	๑๕.๐	๖.๘	๓.๕	๒.๔๗	กลาง
๑๔. การผลิตพลังงานไฟฟ้าจากแสงอาทิตย์สามารถเข้าถึงในพื้นที่ห่างไกลไม่มีไฟฟ้าใช้ (N=๔๐๐)	๙.๒	๖.๘	๑๗.๓	๒๗.๐	๓๙.๗	๓.๘๑	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๓.๒	๔.๕	๙.๕	๑๔.๕	๑๘.๒	๓.๘๐	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่ (N=๒๐๐)	๖.๐	๒.๓	๗.๘	๑๒.๕	๒๑.๕	๓.๘๒	สูง
๑๕. เซลล์แสงอาทิตย์มีน้ำหนักมาก และเคลื่อนย้ายลำบาก (N=๔๐๐)	๓.๘	๒.๐	๒๘.๒	๓๕.๕	๓๐.๕	๒.๑๓	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๑.๕	๑.๕	๑๓.๗	๑๗.๗	๑๕.๕	๒.๑๑	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่ (N=๒๐๐)	๒.๓	๐.๕	๑๔.๕	๑๗.๘	๑๕.๐	๒.๑๔	ต่ำ
๑๖. เซลล์แสงอาทิตย์จำเป็นต้องได้รับการดูแลรักษาเป็นอย่างดี (N=๔๐๐)	๓.๒	๑.๓	๓๒.๒	๓๕.๘	๒๗.๕	๒.๑๗	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๑.๒	๐.๘	๑๗.๕	๑๘.๕	๑๒.๐	๒.๒๑	ต่ำ
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่ (N=๒๐๐)	๒.๐	๐.๕	๑๔.๗	๑๗.๓	๑๕.๕	๒.๑๒	ต่ำ
๑๗. การใช้พลังงานแสงอาทิตย์จากเครื่องคิดเลข หรือ นาฬิกา ช่วยลดการใช้จ่ายหรือแบตเตอรี่จึงเป็นการช่วยรักษาสิ่งแวดล้อมได้ทางหนึ่ง (N=๔๐๐)	๖.๐	๓.๕	๑๔.๐	๒๘.๒	๔๘.๓	๔.๐๙	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๑.๗	๑.๒	๗.๓	๑๕.๕	๒๔.๓	๔.๑๘	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่ (N=๒๐๐)	๔.๓	๒.๓	๖.๗	๑๒.๗	๒๔.๐	๔.๐๐	สูง
Xรวม						๓.๓๐	กลาง
Xกทม.						๓.๓๔	กลาง
Xเชียงใหม่						๓.๒๖	กลาง

จากตารางที่ ๔ พบว่า กลุ่มตัวอย่างในเขตกทม.และเขตจังหวัดเชียงใหม่ มีการรับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์ เฉลี่ยรวม ๓.๓๐ ซึ่งจัดอยู่ในระดับปานกลาง และมีความแตกต่างกันเล็กน้อย โดยกลุ่มตัวอย่างในเขตจังหวัดเชียงใหม่รับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานคร

นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่แสดงความเห็นด้วยกับประเด็นคำถามเชิงบวก ได้แก่ ประเด็น การใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในการตากและอบแห้งอาหาร(ค่าเฉลี่ย ๔.๓๖) รองลงมาคือ พลังงานแสงอาทิตย์เป็นพลังงานแหล่งพลังงานที่ไม่มีวันหมด(ค่าเฉลี่ย ๔.๒๐) และ การใช้พลังงานแสงอาทิตย์เป็นการช่วยรักษาสิ่งแวดล้อมทางหนึ่ง(ค่าเฉลี่ย ๔.๐๙) ตามลำดับ ซึ่งจัดได้ว่า มีการรับรู้ประโยชน์ในระดับสูง ส่วนประเด็นคำถามเชิงบวกที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย ได้แก่ ประเด็นการใช้ประโยชน์จากพลังงานแสงอาทิตย์ในการถ่ายทอดสัญญาณผ่านดาวเทียมและวิทยุสื่อสาร (ค่าเฉลี่ย ๒.๕๖) และการขายไฟฟ้าคืนให้การไฟฟ้าได้เมื่อติดตั้งเซลล์แสงอาทิตย์เพื่อผลิตไฟฟ้าในบ้าน(ค่าเฉลี่ย ๒.๔๗) ซึ่งหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์ใน ๒ ประเด็นนี้ค่อนข้างน้อย

ส่วนคำถามในเชิงลบนั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้ประโยชน์ในระดับต่ำเกี่ยวกับประเด็น เซลล์แสงอาทิตย์มีน้ำหนักมาก เคลื่อนย้ายลำบาก และจำเป็นต้องดูแลอย่างดี กล่าวคือ มีค่าเฉลี่ย ๒.๑๓ และ ๒.๑๗ ตามลำดับ

สำหรับประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความไม่แน่ใจสูง ได้แก่ ไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์ไม่สามารถต่อเข้ากับระบบไฟฟ้าในบ้านได้ (ร้อยละ ๓๕.๐) รองลงมาคือ เซลล์แสงอาทิตย์จำเป็นต้องดูแลอย่างดี (ร้อยละ ๓๒.๒) การใช้พลังงานแสงอาทิตย์ไม่ได้ช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนพลังงาน (ร้อยละ ๒๙.๗) และเราสามารถใช่ประโยชน์จากพลังงานแสงอาทิตย์ในวันที่มีแสงแดดเท่านั้น (ร้อยละ ๒๕.๐) ตามลำดับ

๕. การยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในอนาคต

ตารางที่ ๕ แสดงร้อยละและค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ การรับรู้ปัญหาและอุปสรรค และความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ ๕.๑ แสดงร้อยละและค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการยอมรับผลิตภัณฑ์ที่ใช้พลังงานแสงอาทิตย์เป็นแหล่งพลังงาน

ผลิตภัณฑ์ที่ใช้พลังงาน แสงอาทิตย์เป็นแหล่งพลังงาน	ปริมาณการยอมรับการใช้ พลังงานแสงอาทิตย์					ค่าเฉลี่ย	ระดับ การ ยอมรับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ไม่ แน่ใจ	มาก	มาก ที่สุด		
๑. เครื่องใช้ขนาดเล็ก เช่น เครื่องคิด เลข นาฬิกาข้อมือ (N=๔๐๐)	๐.๕	๑.๓	๙.๐	๒๘.๘	๖๐.๕	๔.๔๗	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างในทม. (N=๒๐๐)	๐.๒๕	๑.๐	๓.๕	๑๕.๘	๒๙.๕	๔.๔๖	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่(N=๒๐๐)	๐.๒๕	๐.๓	๕.๕	๑๓.๐	๓๑.๐	๔.๔๘	สูง
๒. อุปกรณ์แสงสว่าง เช่น ไฟฉาย ไฟ ปิกนิก(N=๔๐๐)	๒.๕	๔.๘	๒๐.๕	๓๒.๓	๔๐.๐	๔.๐๓	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างในทม. (N=๒๐๐)	๑.๓	๓.๐	๑๐.๘	๑๔.๕	๒๐.๕	๔.๐	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่(N=๒๐๐)	๑.๒	๑.๘	๙.๗	๑๗.๘	๑๙.๕	๔.๐๕	สูง
๓. เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน เช่น วิทยุ โทร ทัศน์ พัดลม (N=๔๐๐)	๓.๐	๗.๘	๒๑.๐	๒๗.๓	๔๑.๐	๓.๙๕	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างในทม. (N=๒๐๐)	๑.๘	๔.๘	๑๑.๓	๑๒.๓	๒๐.๐	๓.๘๘	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่(N=๒๐๐)	๑.๒	๓.๐	๙.๗	๑๕.๐	๒๑.๐	๔.๐๓	สูง
๔. การติดตั้งเซลล์แสงอาทิตย์บนหลัง คาบ้านเพื่อผลิตไฟฟ้าในบ้าน(N=๔๐๐)	๒.๘	๔.๕	๑๖.๘	๒๙.๓	๔๖.๘	๔.๑๓	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างในทม. (N=๒๐๐)	๒.๐	๑.๕	๖.๓	๑๔.๐	๒๖.๓	๔.๒๒	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่(N=๒๐๐)	๑.๘	๓.๐	๑๐.๕	๑๕.๓	๒๐.๕	๔.๐๓	สูง
๕. การติดตั้งเซลล์แสงอาทิตย์แทน อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น กระเบื้องหลังคา ผนัง หน้าต่าง(N=๔๐๐)	๗.๓	๑๓.๘	๒๙.๘	๒๔.๕	๒๔.๘	๓.๔๕	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างในทม. (N=๒๐๐)	๔.๓	๖.๐	๑๖.๘	๑๐.๘	๑๒.๓	๓.๔๑	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่(N=๒๐๐)	๓.๐	๗.๘	๑๓.๐	๑๓.๘	๑๒.๕	๓.๕	กลาง
๖. จักรยานและจักรยานยนต์พลังงาน แสงอาทิตย์(N=๔๐๐)	๗.๘	๑๑.๘	๒๑.๔	๒๕.๑	๓๓.๙	๓.๖๕	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างในทม. (N=๒๐๐)	๔.๕	๓.๘	๑๐.๓	๑๓.๘	๑๗.๘	๓.๗๓	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่(N=๒๐๐)	๓.๓	๘.๐	๑๑.๑	๑๑.๓	๑๖.๑	๓.๕๘	กลาง

ตารางที่ ๕.๑ (ต่อ)

ผลิตภัณฑ์ที่ใช้พลังงาน แสงอาทิตย์เป็นแหล่งพลังงาน	ปริมาณการยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์					ค่าเฉลี่ย	ระดับ การ ยอมรับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ไม่ แน่ใจ	มาก	มาก ที่สุด		
๗. รถยนต์ไฟฟ้าที่ใช้พลังงานแสง อาทิตย์เป็นแหล่งพลังงาน(N=๔๐๐)	๖.๕	๙.๕	๒๕.๕	๒๓.๖	๓๔.๙	๓.๗๐	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๔.๐	๓.๓	๑๒.๑	๑๓.๐	๑๗.๘	๓.๗๔	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่(N=๒๐๐)	๒.๕	๖.๒	๑๓.๓	๑๐.๖	๑๗.๑	๓.๖๗	กลาง
๘. การติดตั้งเครื่องทำน้ำร้อนพลังงาน แสงอาทิตย์ (N=๔๐๐)	๓.๐	๓.๘	๒๒.๘	๓๑.๓	๓๒.๑	๔.๐๐	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๒.๐	๑.๘	๑๑.๓	๑๕.๐	๒๐.๑	๓.๙๘	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่(N=๒๐๐)	๑.๐	๒.๐	๑๑.๕	๑๖.๓	๑๙.๐	๔.๐๑	สูง
X รวม						๓.๙๒	สูง
X กรุงเทพมหานคร						๓.๙๒	
X เชียงใหม่						๓.๙๑	

จากตารางที่ ๕.๑ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการยอมรับการใช้เทคโนโลยีพลังงานแสงอาทิตย์
ในอนาคต อยู่ในระดับสูง คือมีค่าเฉลี่ยรวม ๓.๙๒ โดยเทคโนโลยีที่กลุ่มตัวอย่างยอมรับมากที่สุด
ได้แก่ เครื่องใช้ขนาดเล็ก เช่น เครื่องคิดเลข รองลงมาคือ การติดตั้งเซลล์แสงอาทิตย์บนหลังคา
เพื่อผลิตไฟฟ้าใช้ในบ้าน อุปกรณ์แสงสว่าง เช่น ไฟฉาย และติดตั้งเครื่องทำน้ำร้อนพลังงานแสง
อาทิตย์ ตามลำดับ ส่วนเทคโนโลยีที่กลุ่มตัวอย่างยอมรับน้อยที่สุด ได้แก่ การติดตั้งเซลล์แสง
อาทิตย์แทนอุปกรณ์ต่าง ๆ ในบ้าน เช่น กระเบื้อง หน้าต่าง เป็นต้น

ตารางที่ ๕.๒ แสดงร้อยละและค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างในการรับรู้ปัญหาและอุปสรรคในการยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์

ปัญหาและอุปสรรคในการยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย	ระดับการรับรู้
๑. ประชาชนขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์(N=๔๐๐)	๓.๘	๒.๘	๙.๕	๒๕.๓	๕๘.๗	๔.๓๒	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๒.๕	๑.๐	๕.๓	๑๕.๙	๒๕.๕	๔.๒๑	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่(N=๒๐๐)	๑.๓	๑.๘	๔.๑	๙.๔	๓๓.๒	๔.๔๓	สูง
๒. ประชาชนไม่เห็นความสำคัญของพลังงานแสงอาทิตย์ (N=๔๐๐)	๘.๖	๑๓.๒	๒๙.๗	๒๑.๙	๒๖.๖	๓.๔๔	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๔.๖	๔.๘	๑๔.๒	๑๑.๙	๑๕.๒	๓.๕๖	กลาง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่(N=๒๐๐)	๔.๐	๘.๔	๑๕.๕	๙.๙	๑๑.๔	๓.๓๒	กลาง
๓. ราคาในการลงทุนสูง (N=๔๐๐)	๓.๓	๒.๓	๒๒.๒	๒๕.๑	๔๘.๑	๔.๑๑	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๒.๐	๑.๐	๘.๘	๑๒.๒	๒๖.๓	๔.๑๘	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่(N=๒๐๐)	๑.๓	๑.๓	๑๓.๔	๑๑.๙	๒๑.๘	๔.๐๔	สูง
๔. ไม่แน่ใจในอายุการใช้งานเท่าที่ควร (N=๔๐๐)	๓.๑	๕.๐	๒๕.๗	๓๓.๑	๓๕.๑	๓.๙๓	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๒.๐	๑.๘	๑๑.๕	๑๖.๘	๑๘.๖	๓.๙๔	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่(N=๒๐๐)	๑.๑	๒.๒	๑๓.๒	๑๖.๓	๑๖.๕	๓.๙๑	สูง
๕. รัฐบาลยังไม่มียุทธศาสตร์เรื่องนี้อย่างจริงจัง (N=๔๐๐)	๓.๖	๒.๐	๑๖.๕	๒๘.๘	๔๙.๑	๔.๑๗	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๒.๓	๐.๕	๕.๙	๑๒.๗	๒๙.๓	๔.๓๐	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่(N=๒๐๐)	๑.๓	๑.๕	๑๐.๖	๑๖.๑	๑๙.๘	๔.๐๔	สูง
๖. การเผยแพร่ข่าวสารขาดความต่อเนื่อง (N=๔๐๐)	๓.๘	๒.๘	๑๕.๓	๒๘.๓	๕๐.๘	๔.๑๙	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างในกทม. (N=๒๐๐)	๑.๘	๑.๓	๕.๖	๑๓.๘	๒๘.๓	๔.๒๙	สูง
◆ กลุ่มตัวอย่างจ.เชียงใหม่(N=๒๐๐)	๒.๐	๑.๕	๘.๗	๑๔.๕	๒๒.๕	๔.๐๙	สูง

จากตารางที่ ๕.๒ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งในกรุงเทพมหานครและเขตจังหวัดเชียงใหม่ มีการรับรู้ปัญหาและอุปสรรคในการยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ ในระดับค่อนข้างสูง โดยปัญหาและอุปสรรคที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าเป็นปัญหามากที่สุด ได้แก่ ประชาชนขาดความรู้ ความ

เข้าใจเกี่ยวกับระบบพลังงานแสงอาทิตย์(ค่าเฉลี่ย ๔.๓๒) รองลงมาคือ การเผยแพร่ข่าวสารความต่อเนื่อง(ค่าเฉลี่ย ๔.๑๙) และรัฐบาลยังไม่มีนโยบายเรื่องนี้อย่างจริงจัง (ค่าเฉลี่ย ๔.๑๗) ตามลำดับ ส่วนประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าเป็นปัญหาน้อยที่สุด ได้แก่ ประชาชนไม่เห็นความสำคัญของพลังงานแสงอาทิตย์

ตารางที่ ๕.๓ แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นต่อความพร้อมของประเทศไทยในการใช้พลังงานแสงอาทิตย์เป็นพลังงานทดแทนแหล่งพลังงานอื่นๆ

ความคิดเห็นต่อความพร้อมของประเทศไทยในการใช้พลังงานแสงอาทิตย์เป็นแหล่งพลังงานทดแทน	จำนวน		ร้อยละ	
	ตอบ	ไม่ตอบ	ตอบ	ไม่ตอบ
๑. รัฐบาลออกกฎหมายบังคับใช้	๙๑	๓๐๙	๒๒.๘	๗๗.๒
๒. ค่าใช้จ่ายในการลงทุนต่ำลง	๓๒๙	๗๑	๘๒.๓	๑๗.๘
๓. มีการขึ้นราคาน้ำมันหรือเชื้อเพลิงอื่น	๑๓๘	๒๖๑	๓๔.๖	๖๕.๔
๔. ประชาชนรับรู้ประโยชน์หรือมีข้อมูลมากขึ้น	๓๑๗	๘๓	๗๙.๓	๒๐.๗
๕. เทคโนโลยีใช้งานง่าย สะดวก	๒๗๘	๑๒๒	๖๙.๕	๓๐.๕
๖. สามารถเห็นผลคุ้มค่าที่ชัดเจน	๒๘๗	๑๑๓	๗๑.๘	๒๘.๒
๗. เกิดปัญหาขาดแคลนพลังงาน	๑๖๕	๒๓๕	๔๑.๓	๕๘.๗
๘. ประเทศไทยสามารถผลิตเซลล์แสงอาทิตย์ได้เอง	๒๔๗	๑๕๓	๖๑.๘	๓๘.๒

จากตารางที่ ๕.๓ พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นต่อความพร้อมของประเทศไทยในการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ โดยประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างร้อยละ ๘๐ เห็นว่า ประเทศไทยจะมีการยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์มากขึ้นก็ต่อเมื่อค่าใช้จ่ายในการลงทุนต่ำลง และประชาชน

มีการรับรู้ประโยชน์หรือมีข้อมูลเกี่ยวกับเทคโนโลยีมากขึ้น รองลงมาคือ สามารถเห็นผลคุ้มค่า (ร้อยละ ๗๑.๘) เทคโนโลยีใช้งานง่าย ไม่ยุ่งยาก (ร้อยละ ๖๙.๕) และสามารถผลิตเซลล์แสงอาทิตย์ได้เอง (ร้อยละ ๖๑.๘) ส่วนประเด็นว่า ให้รัฐบาลออกกฎหมายบังคับใช้นั้น กลุ่มตัวอย่าง แสดงความคิดเห็นน้อยที่สุด

ตารางที่ ๕.๔ แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการยอมรับติดตั้งเซลล์แสงอาทิตย์เพื่อผลิตไฟฟ้าใช้ในบ้าน

การยอมรับติดตั้งเซลล์แสงอาทิตย์เพื่อผลิตไฟฟ้าใช้ในบ้าน	จำนวน		ร้อยละ		รวม (N=๔๐๐)
	กทม. (N=๒๐๐)	เชียงใหม่ (N=๒๐๐)	กทม. (๕๐.๐)	เชียงใหม่ (๕๐.๐)	
๑. ยินดีติดตั้งเซลล์แสงอาทิตย์ด้วยงบประมาณของตนเอง	๕๑	๔๙	๑๒.๘	๑๒.๒	๒๕.๐
๒. ยินดีติดตั้งหากรัฐบาลมีแหล่งเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ	๒๖	๔๔	๖.๕	๑๑.๐	๑๗.๕
๓. จะลงทุนเฉพาะกรณีรัฐบาลร่วมออกค่าใช้จ่ายให้บางส่วน	๖๔	๔๘	๑๖.๐	๑๒.๐	๒๘.๐
๔. ยินดีติดตั้งหากรัฐบาลเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายทั้งหมด	๔๐	๔๔	๑๐.๐	๑๑.๐	๒๑.๐
๕. คิดว่ายังไม่จำเป็นต้องใช้งาน	๑๙	๑๕	๔.๘	๓.๗	๘.๕

จากตารางที่ ๕.๔ พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ ๒๘.๐ ยินดีติดตั้งเซลล์แสงอาทิตย์เพื่อผลิตไฟฟ้าในบ้าน หากรัฐออกค่าใช้จ่ายให้บางส่วน รองลงมา คือ ร้อยละ ๒๕.๐ ยินดีติดตั้งด้วยงบประมาณของตนเองทั้งหมด มีเพียงร้อยละ ๘.๕ เท่านั้นที่คิดว่า ยังไม่มีความจำเป็นต้องใช้งาน

ตารางที่ ๕.๕ แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นต่อการดำเนินการของหน่วยงานด้านพลังงาน

ความคิดเห็นต่อการดำเนินการของ หน่วยงานด้านพลังงาน	ร้อยละ		รวม (N=๔๐๐)
	กทม.(N=๒๐๐)	เชียงใหม่(N=๒๐๐)	
๑. ควรเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับ ประโยชน์และความสำคัญของพลัง งานแสงอาทิตย์ให้มากขึ้น	๔๓.๕	๔๒.๐	๘๕.๕
๒. ลดภาษีการนำเข้าเซลล์แสง อาทิตย์และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องใน การติดตั้ง	๒๗.๒	๒๒.๓	๔๙.๕
๓. สนับสนุนให้มีการวิจัยและ พัฒนาให้สามารถผลิตได้เอง	๓๙.๓	๓๒.๕	๗๑.๘
๔. มีส่วนสนับสนุนโดยเฉพาะการ ลงทุนติดตั้ง	๓๑.๐	๓๒.๕	๗๑.๘
๕. รณรงค์ให้มีการอนุรักษ์พลังงาน และการใช้พลังงานแสงอาทิตย์เป็น ทางเลือกมากขึ้น	๔๐.๕	๓๙.๓	๘๐.๐

จากตารางที่ ๕.๕ กลุ่มตัวอย่างกว่าร้อยละ ๘๕.๐ เห็นว่า หน่วยงานด้านพลังงานควรดำเนินการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับประโยชน์และความสำคัญของพลังงานแสงอาทิตย์ให้มากขึ้น ร้อยละ ๘๐.๐ เห็นว่า ควรดำเนินการรณรงค์ให้มีการอนุรักษ์พลังงานและการใช้พลังงานแสงอาทิตย์เป็นทางเลือกมากขึ้น และสนับสนุนให้มีการวิจัยและพัฒนาให้สามารถผลิตได้เองในประเทศ (ร้อยละ ๗๑.๘)

ตอนที่ ๒ การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ ๑ ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากร ได้แก่ เขตที่อยู่อาศัย เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานแตกต่างกัน

ตารางที่ ๖.๑ แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ จำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย

ตัวแปร	เขตที่อยู่	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	t
สื่อมวลชน	◆ กรุงเทพมหานคร	๒๐๐	๓.๒๖	.๗๔	- ๒.๑๓
	◆ จังหวัดเชียงใหม่	๒๐๐	๓.๔๒	.๗๕	
สื่อบุคคล	◆ กรุงเทพมหานคร	๒๐๐	๒.๕๓	.๗๓	- ๑.๘๓*
	◆ จังหวัดเชียงใหม่	๒๐๐	๒.๖๘	.๘๙	
สื่อเฉพาะกิจ	◆ กรุงเทพมหานคร	๒๐๐	๒.๔๖	.๗๔	- .๗๒
	◆ จังหวัดเชียงใหม่	๒๐๐	๒.๕๒	.๙๐	

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๖.๑ พบว่า กลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานครและเขตจังหวัดเชียงใหม่ มีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานจากสื่อบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๑ โดยกลุ่มตัวอย่างในเขตจังหวัดเชียงใหม่เปิดรับสื่อบุคคลมากกว่ากลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานคร

ส่วนสื่อมวลชนและสื่อเฉพาะกิจ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเปิดรับข่าวสารไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๑

ตารางที่ ๖.๒ แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ จำแนกตามเพศ

ตัวแปร	เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	t
สื่อมวลชน	♣ ชาย	๒๒๑	๓.๒๘	.๗๒	- ๑.๖๒*
	♣ หญิง	๑๗๙	๓.๔๐	.๗๘	
สื่อบุคคล	♣ ชาย	๒๒๑	๒.๕๓	.๘๕	- ๑.๙๔
	♣ หญิง	๑๗๙	๒.๖๙	.๗๗	
สื่อเฉพาะกิจ	♣ ชาย	๒๒๑	๒.๔๓	.๘๒	- ๑.๖๓
	♣ หญิง	๑๗๙	๒.๕๖	.๘๓	

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๖.๒ แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง เปิดรับข่าวสารด้านพลังงานจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๑ โดยกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงเปิดรับสื่อมวลชนมากกว่าเพศชาย

ส่วนการเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานจากสื่อบุคคลและสื่อเฉพาะกิจนั้น พบว่า ทั้งสองกลุ่มเปิดรับข่าวสารไม่ต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๑)

ตารางที่ ๖.๓ แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานจาก สื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ จำแนกตามอายุ

ตัวแปร	อายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	F	คู่ต่าง
สื่อมวลชน	◆ ๒๕-๓๕ ปี	๑๙๐	๓.๓๕	.๖๙	๓.๔๒*	๓ < ๒ ๔ < ๒
	◆ ๓๖-๔๕ ปี	๑๑๕	๓.๔๗	.๘๐		
	◆ ๔๖-๕๕ ปี	๘๑	๓.๑๔	.๗๖		
	◆ ๕๖ ปีขึ้นไป	๑๔	๓.๑๔	.๘๖		
สื่อบุคคล	◆ ๒๕-๓๕ ปี	๑๙๐	๒.๖๐	.๗๒	๓.๐๗*	๓ < ๒ ๔ < ๒
	◆ ๓๖-๔๕ ปี	๑๑๕	๒.๗๗	.๙๓		
	◆ ๔๖-๕๕ ปี	๘๑	๒.๔๓	.๗๘		
	◆ ๕๖ ปีขึ้นไป	๑๔	๒.๔๒	๑.๐		
สื่อเฉพาะกิจ	◆ ๒๕-๓๕ ปี	๑๙๐	๒.๕๐	.๗๓	๕.๔๙**	๓ < ๒ ๔ < ๒
	◆ ๓๖-๔๕ ปี	๑๑๕	๒.๖๗	.๙๓		
	◆ ๔๖-๕๕ ปี	๘๑	๒.๒๘	.๘๐		
	◆ ๕๖ ปีขึ้นไป	๑๔	๒.๐๐	.๘๗		

* $p < .๐๕$

** $p < .๐๑$

จากตารางที่ ๖.๓ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารด้านพลังงาน จากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๑

เมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแต่ละกลุ่มอายุ ด้วยวิธีการของ Scheffe พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง ๓๖ - ๔๕ ปี มีการเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานจากสื่อต่าง ๆ มากกว่ากลุ่มอายุระหว่าง ๔๖ - ๕๕ ปี และ กลุ่มอายุ ๕๖ ปีขึ้นไป

ตารางที่ ๖.๔ แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ จำแนกตามระดับการศึกษา

ตัวแปร	ระดับการศึกษา	N	ค่าเฉลี่ย	SD	F
สื่อมวลชน	◆ ประถมศึกษา	๓๘	๓.๒๖	.๙๔	๑.๓๑
	◆ ม.ต้น	๒๗	๓.๑๘	.๗๘	
	◆ ม.ปลาย/ปวช.	๓๗	๓.๒๔	.๗๖	
	◆ ปวส./อนุปริญญา	๓๓	๓.๕๗	.๘๓	
	◆ปริญญาตรี	๒๑๓	๓.๓๗	.๗๒	
	◆ สูงกว่าปริญญาตรี	๕๒	๓.๒๕	.๖๕	
สื่อบุคคล	◆ ประถมศึกษา	๓๘	๒.๕๗	๑.๐	.๘๓
	◆ ม.ต้น	๒๗	๒.๘๑	.๘๓	
	◆ ม.ปลาย/ปวช.	๓๗	๒.๖๗	.๙๔	
	◆ ปวส./อนุปริญญา	๓๓	๒.๖๓	.๗๘	
	◆ปริญญาตรี	๒๑๓	๒.๖๑	.๗๙	
	◆ สูงกว่าปริญญาตรี	๕๒	๒.๔๔	.๗๒	
สื่อเฉพาะกิจ	◆ ประถมศึกษา	๓๘	๒.๓๑	.๙๐	๑.๑๕
	◆ ม.ต้น	๒๗	๒.๔๔	.๙๗	
	◆ ม.ปลาย/ปวช.	๓๗	๒.๓๕	.๘๘	
	◆ ปวส./อนุปริญญา	๓๓	๒.๗๒	๑.๐	
	◆ปริญญาตรี	๒๑๓	๒.๕๑	.๗๔	
	◆ สูงกว่าปริญญาตรี	๕๒	๒.๕๑	.๘๐	

จากตารางที่ ๖.๔ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๑

ตารางที่ ๖.๕ แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ จำแนกตามอาชีพ

ตัวแปร	อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	F	คู่ต่าง
สื่อมวลชน	◆ รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	๑๕๑	๓.๔๕	.๗๐	๓.๕๐*	๓<๑
	◆ พนักงานบริษัทเอกชน	๑๑๔	๓.๒๙	.๗๒		
	◆ ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	๑๐๔	๓.๑๖	.๗๒		
	◆ อื่น ๆ	๓๔	๓.๕๐	๑.๐		
สื่อบุคคล	◆ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	๑๕๑	๒.๖๖	.๗๒	๑.๓๖	
	◆ พนักงานบริษัทเอกชน	๑๑๔	๒.๕๓	.๗๗		
	◆ ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	๑๐๔	๒.๕๔	.๘๕		
	◆ อื่น ๆ	๓๔	๒.๗๙	๑.๐		
สื่อเฉพาะกิจ	◆ รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	๑๕๑	๒.๖๐	.๗๖	๒.๐๒	
	◆ พนักงานบริษัทเอกชน	๑๑๔	๒.๔๓	.๗๔		
	◆ ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	๑๐๔	๒.๓๖	.๘๘		
	◆ อื่น ๆ	๓๔	๒.๕๕	๑.๐		

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๖.๕ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานจากสื่อมวลชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๑ เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยแต่ละกลุ่ม ด้วยวิธีการของ Scheffe พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว เปิดรับข่าวสารด้านพลังงานจากสื่อมวลชนน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

ส่วนการเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานจากสื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจนั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกัน เปิดรับข่าวสารด้านพลังงานจากทั้งสองสื่อไม่แตกต่างกัน (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๑)

ตารางที่ ๖.๖ แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ จำแนกตามรายได้

ตัวแปร	รายได้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	F	คู่ต่าง
สื่อมวลชน	♦ ต่ำกว่า ๑๕,๐๐๐ บาท	๖๓	๓.๔๗	.๘๕	.๙๗	
	♦ ๑๕,๐๐๑ - ๒๕,๐๐๐ บาท	๑๐๘	๓.๒๙	.๗๕		
	♦ ๒๕,๐๐๑ - ๓๕,๐๐๐ บาท	๑๐๑	๓.๒๘	.๗๙		
	♦ ๓๕,๐๐๑ บาทขึ้นไป	๑๒๘	๓.๓๕	.๖๗		
สื่อบุคคล	♦ ต่ำกว่า ๑๕,๐๐๐ บาท	๖๓	๒.๘๕	.๙๓	๒.๘๓*	๒ < ๑ ๓ < ๑
	♦ ๑๕,๐๐๑ - ๒๕,๐๐๐ บาท	๑๐๘	๒.๔๘	.๘๐		
	♦ ๒๕,๐๐๑ - ๓๕,๐๐๐ บาท	๑๐๑	๒.๕๙	.๗๖		
	♦ ๓๕,๐๐๑ บาทขึ้นไป	๑๒๘	๒.๖๐	.๘๐		
สื่อเฉพาะกิจ	♦ ต่ำกว่า ๑๕,๐๐๐ บาท	๖๓	๒.๖๕	.๘๘	.๘๙	
	♦ ๑๕,๐๐๑ - ๒๕,๐๐๐ บาท	๑๐๘	๒.๕๕	.๘๓		
	♦ ๒๕,๐๐๑ - ๓๕,๐๐๐ บาท	๑๐๑	๒.๔๗	.๘๕		
	♦ ๓๕,๐๐๑ บาทขึ้นไป	๑๒๘	๒.๕๖	.๗๘		

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๖.๖ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานจากสื่อบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๑ และเมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม ด้วยวิธีการของ Scheffe พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำกว่า ๑๕,๐๐๐ บาท เปิดรับข่าวสารทั่วไปด้านพลังงานจากสื่อบุคคลมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ

ส่วนการเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานจากสื่อมวลชนและสื่อเฉพาะกิจ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกันเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

สมมติฐานข้อที่ ๒ ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากร ได้แก่ เขตที่อยู่อาศัย เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีการรับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์แตกต่างกัน

ตารางที่ ๗.๑ แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการรับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์ จำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย

ตัวแปร	เขตที่อยู่	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	t
การรับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์	◆ กรุงเทพมหานคร	๒๐๐	๓.๓๔	.๕๓	๑.๗๒
	◆ จังหวัดเชียงใหม่	๒๐๐	๓.๒๖	.๖๓	

จากตารางที่ ๗.๑ พบว่า กลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานครและเขตจังหวัดเชียงใหม่ มีค่าเฉลี่ยของการรับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๒

ตารางที่ ๗.๒ แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการรับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์ จำแนกตามเพศ

ตัวแปร	เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	t
การรับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์	◆ ชาย	๒๒๑	๔.๒๖	.๗๕	- .๕๑
	◆ หญิง	๑๗๙	๔.๓๐	.๗๘	

จากตารางที่ ๗.๒ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยของการรับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๒

ตารางที่ ๗.๓ แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการรับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์ จำแนกตามอายุ

ตัวแปร	อายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	F
การรับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์	◆ ๒๕-๓๕ ปี	๑๙๐	๔.๐๒	.๔๙	.๘๕
	◆ ๓๖-๔๕ ปี	๑๑๕	๓.๙๒	.๖๖	
	◆ ๔๖-๕๕ ปี	๘๑	๓.๙๕	.๖๓	
	◆ ๕๖ ปีขึ้นไป	๑๔	๔.๐๐	.๖๗	

จากตารางที่ ๗.๓ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของการรับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๒

ตารางที่ ๗.๔ แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการรับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์ จำแนกตามระดับการศึกษา

ตัวแปร	ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	F	คู่ต่าง
การรับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์	◆ ประถมศึกษา	๓๘	๓.๖๓	.๘๑	๖.๕๓*	๑<๖
	◆ ม.ต้น	๒๗	๓.๗๗	.๔๒		๑<๕
	◆ ม.ปลาย/ปวช.	๓๗	๓.๘๖	.๕๘		
	◆ ปวส./อนุปริญญา	๓๓	๓.๙๖	.๕๘		
	◆ ปริญญาตรี	๒๑๓	๔.๐๒	.๕๔		
	◆ สูงกว่าปริญญาตรี	๕๒	๔.๒๕	.๔๓		

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๗.๔ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของการรับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๒ และเมื่อทดสอบความแตกต่างแต่ละกลุ่ม ด้วยวิธีการของ Scheffe พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษามีการรับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์ น้อยกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนกลุ่มที่เหลือนั้นไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ ๗.๕ แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการรับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์
จำแนกตามอาชีพ

ตัวแปร	อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	F	คู่ต่าง
การรับรู้ ประโยชน์ของ พลังงานแสง อาทิตย์	◆ รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	๑๕๑	๔.๐๗	.๕๗	๓.๑๑*	ไม่พบ
	◆ พนักงานบริษัทเอกชน	๑๑๔	๓.๙๙	.๕๔		
	◆ ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	๑๐๔	๓.๘๘	.๖๐		
	◆ อื่น ๆ	๓๔	๓.๘๒	.๖๒		

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๗.๕ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของการรับรู้ประโยชน์
ของพลังงานแสงอาทิตย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ เป็นไปตามสมมติฐาน
ข้อที่ ๒ อย่างไรก็ตามผลการทดสอบด้วยวิธีการของ Scheffe ไม่พบคู่ที่แตกต่าง

ตารางที่ ๗.๖ แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการรับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์
จำแนกตามรายได้

ตัวแปร	รายได้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	F	คู่ต่าง
การรับรู้ ประโยชน์ของ พลังงานแสง อาทิตย์	◆ ต่ำกว่า ๑๕,๐๐๐ บาท	๖๓	๓.๘๒	.๔๙	๕.๙๒*	ไม่พบ
	◆ ๑๕,๐๐๑ - ๒๕,๐๐๐ บาท	๑๐๘	๓.๘๗	.๕๖		
	◆ ๒๕,๐๐๑ - ๓๕,๐๐๐ บาท	๑๐๑	๔.๐	.๖๗		
	◆ ๓๕,๐๐๑ บาทขึ้นไป	๑๒๘	๔.๑๓	.๕๒		

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๗.๖ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของการรับรู้ประโยชน์
ของพลังงานแสงอาทิตย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ เป็นไปตามสมมติฐาน
ข้อที่ ๒ อย่างไรก็ตามผลการทดสอบด้วยวิธีการของ Scheffe ไม่พบคู่ที่แตกต่าง

สมมติฐานข้อที่ ๓ ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากร ได้แก่ เขตที่อยู่อาศัย เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกันมีการยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในอนาคต แตกต่างกัน

ตารางที่ ๘.๑ แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในอนาคต จำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย

ตัวแปร	เขตที่อยู่	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	t
การยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในอนาคต	◆ กรุงเทพมหานคร	๒๐๐	๔.๓๒	.๗๔	๑.๐๕
	◆ จังหวัดเชียงใหม่	๒๐๐	๔.๒๔	.๗๙	

จากตารางที่ ๘.๑ พบว่า กลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานครและเขตจังหวัดเชียงใหม่ มีค่าเฉลี่ยของการยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในอนาคตไม่แตกต่างกัน(ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๓)

ตารางที่ ๘.๒ แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในอนาคต จำแนกตามเพศ

ตัวแปร	เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	t
การยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในอนาคต	◆ ชาย	๒๒๑	๓.๙๗	.๖๑	- .๒๗
	◆ หญิง	๑๗๙	๓.๙๘	.๕๕	

จากตารางที่ ๘.๒ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยของการยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในอนาคตไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๓

ตารางที่ ๘.๓ แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ใน
อนาคต จำแนกตามอายุ

ตัวแปร	อายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	F	คู่ต่าง
การยอมรับการใช้ พลังงานแสงอาทิตย์ ในอนาคต	◆ ๒๕-๓๕ ปี	๑๙๖	๔.๔๒	.๗๐	๕.๓๕*	๓ < ๑
	◆ ๓๖-๔๕ ปี	๑๑๕	๔.๒๐	.๘๒		
	◆ ๔๖-๕๕ ปี	๘๑	๔.๐๓	.๗๙		
	◆ ๕๖ ปีขึ้นไป	๑๔	๔.๓๕	.๖๓		

*p < .๐๕

จากตารางที่ ๘.๓ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของการยอมรับการใช้
พลังงานแสงอาทิตย์ในอนาคตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ เป็นไปตาม
สมมติฐานข้อที่ ๓ และเมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มอายุ ด้วยวิธีการ
ของ Scheffe พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง ๔๖ - ๕๕ ปี มีการยอมรับการใช้พลังงานแสง
อาทิตย์ในอนาคตน้อยกว่ากลุ่มอายุระหว่าง ๒๕ - ๓๕ ปี

ตารางที่ ๘.๔ แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ใน
อนาคต จำแนกตามระดับการศึกษา

ตัวแปร	ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	F	คู่ต่าง
การยอมรับการใช้ พลังงานแสง อาทิตย์ในอนาคต	◆ ประถมศึกษา	๓๘	๓.๘๑	.๙๒	๖.๒๔*	๑ < ๖
	◆ ม.ต้น	๒๗	๓.๙๒	.๘๗		๑ < ๕
	◆ ม.ปลาย/ปวช.	๓๗	๔.๑๖	.๗๖		
	◆ ปวส./อนุปริญญา	๓๓	๔.๒๔	.๘๖		
	◆ปริญญาตรี	๒๑๓	๔.๓๗	.๗๑		
	◆ สูงกว่าปริญญาตรี	๕๒	๔.๕๓	.๕๐		

*p < .๐๕

จากตารางที่ ๘.๔ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของ
การยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในอนาคต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.๐๕ เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๓ และเมื่อทดสอบความแตกต่างแต่ละกลุ่ม ด้วยวิธีการของ

Scheffe พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีการยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในอนาคตน้อยกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนกลุ่มที่เหลือนั้น ไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ ๘.๕ แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในอนาคต จำแนกตามอาชีพ

ตัวแปร	อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	F	คู่ต่าง
การยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในอนาคต	♦ รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	๑๕๑	๔.๓๗	.๗๓	๔.๐๗*	ไม่พบ
	♦ พนักงานบริษัทเอกชน	๑๑๔	๔.๓๖	.๗๖		
	♦ ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	๑๐๔	๔.๑๑	.๗๑		
	♦ อื่น ๆ	๓๔	๔.๐๒	.๙๖		

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๘.๕ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของการยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในอนาคต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๓ อย่างไรก็ตามผลการทดสอบด้วยวิธีการของ Scheffe ไม่พบคู่ที่แตกต่าง

ตารางที่ ๘.๖ แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในอนาคต จำแนกตามรายได้

ตัวแปร	รายได้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	F	คู่ต่าง
การยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในอนาคต	♦ ต่ำกว่า ๑๕,๐๐๐ บาท	๖๓	๔.๒๒	.๙๒	๓.๖๑*	ไม่พบ
	♦ ๑๕,๐๐๑ - ๒๕,๐๐๐ บาท	๑๐๘	๔.๑๖	.๗๑		
	♦ ๒๕,๐๐๑ - ๓๕,๐๐๐ บาท	๑๐๑	๔.๒๐	.๗๙		
	♦ ๓๕,๐๐๑ บาทขึ้นไป	๑๒๘	๔.๔๖	.๖๘		

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๘.๖ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของการยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในอนาคตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๓ อย่างไรก็ตามผลการทดสอบด้วยวิธีการของ Scheffe ไม่พบคู่ที่แตกต่าง

สมมติฐานข้อที่ ๔ การเปิดรับข่าวสารด้านพลังงาน มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์

ตารางที่ ๙.๑ แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างการเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานกับการรับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์ จำแนกตามสื่อต่าง ๆ ได้แก่ สื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ

การเปิดรับข่าวสารด้านพลังงาน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ การรับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์
◆ สื่อมวลชน	.๐๐๔๑
◆ สื่อบุคคล	.๐๔๒๕
◆ สื่อเฉพาะกิจ	.๐๒๖๑

จากตารางที่ ๙.๑ พบว่า การเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานจากสื่อมวลชน สื่อบุคคลและสื่อเฉพาะกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๔

หลังจากที่ได้ทดสอบความสัมพันธ์ของการเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานกับการรับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์เป็นรายสื่อแต่ละประเภท ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความสัมพันธ์อีกครั้งโดยแยกเป็นรายสื่อ ๑๑ ชนิด ดังตารางที่ ๙.๒

ตารางที่ ๙.๒ แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างการเปิดรับข่าวสารด้านพลังงาน กับการรับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์ จำแนกตามสื่อต่าง ๆ ๑๑ ชนิด

การเปิดรับข่าวสารด้านพลังงาน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ การรับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์
◆ วิทย์	-.๐๘๑๖
◆ โทรทัศน์	.๐๔๑๖
◆ หนังสือพิมพ์	.๐๗๕๘
◆ นิตยสาร	.๐๗๙๖
◆ ครอบครัว	.๐๕๒๖
◆ เพื่อนบ้าน/ที่ทำงาน	.๐๐๑๒
◆ เจ้าหน้าที่เผยแพร่	-.๐๐๓๑
◆ ผู้นำชุมชน	-.๐๘๙๑
◆ นิทรรศการ/การสาธิตทดลอง	.๐๓๖๕
◆ การสัมมนา	.๐๑๐๖
◆ เอกสารเผยแพร่	.๐๖๔๒

จากตารางที่ ๙.๒ พบว่า การเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานจากสื่อมวลชน ได้แก่ วิทย์ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๔

ส่วนการเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานจากสื่อบุคคล คือ คนในครอบครัว เพื่อนบ้าน/ที่ทำงาน เจ้าหน้าที่เผยแพร่พลังงาน ผู้นำชุมชน และสื่อเฉพาะกิจ ได้แก่ นิทรรศการ การสัมมนา และเอกสารเผยแพร่ พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์เช่นเดียวกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๔

สมมติฐานข้อที่ ๕ การเปิดรับข่าวสารด้านพลังงาน มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในอนาคต

ตารางที่ ๑๐.๑ แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างการเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานกับการยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในอนาคต จำแนกตามสื่อต่างๆ ได้แก่ สื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ

การเปิดรับข่าวสารด้านพลังงาน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ การยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในอนาคต
◆ สื่อมวลชน	.๐๕๕๗
◆ สื่อบุคคล	.๐๑๔๗
◆ สื่อเฉพาะกิจ	.๐๙๖๕

จากตารางที่ ๑๐.๑ พบว่า การเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๕

หลังจากที่ได้ทดสอบความสัมพันธ์ของการเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานกับการยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในอนาคตเป็นรายสื่อแต่ละประเภท ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความสัมพันธ์อีกครั้งโดยแยกเป็นรายสื่อ ๑๑ ชนิด ดังตารางที่ ๑๐.๒

ตารางที่ ๑๐.๒ แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างการเปิดรับข่าวสารด้านพลังงาน กับการยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในอนาคต จำแนกตามสื่อต่าง ๆ ๑๑ ชนิด

การเปิดรับข่าวสารด้านพลังงาน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ การยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในอนาคต
◆ วิทย์	.๐๙๐๘
◆ โทรทัศน์	.๐๑๘๑
◆ หนังสือพิมพ์	.๐๘๕๑
◆ นิตยสาร	.๑๓๔๘ *
◆ ครอบครัว	.๐๒๓๑
◆ เพื่อนบ้าน/ที่ทำงาน	.๐๕๘๙
◆ เจ้าหน้าที่เผยแพร่	-.๐๓๘๐
◆ ผู้นำชุมชน	-.๐๙๓๙
◆ นิทรรศการ/การสาธิตทดลอง	.๐๘๙๒
◆ การสัมมนา	.๐๔๗๒
◆ เอกสารเผยแพร่	.๑๖๔๗ *

* $P < .๐๕$

จากตารางที่ ๑๐.๒ พบว่า การเปิดรับข่าวสารด้านพลังงานจากสื่อมวลชน คือ นิตยสาร และการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ คือ เอกสารเผยแพร่ มีความสัมพันธ์เชิงบวก กับการยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๕ โดยมีความสัมพันธ์กันน้อยมาก ส่วนสื่ออื่น ๆ ที่เหลือนั้น ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์กับการยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในอนาคต (ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๕)

สมมติฐานข้อที่ ๖ การรับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในอนาคต

ตารางที่ ๑๑ แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างการรับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์ กับการยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในอนาคต

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ การยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ ในอนาคต
การรับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์	.๓๙๐๙*

* $p < .๐๕$

จากตารางที่ ๑๑ พบว่า การรับรู้ประโยชน์ของพลังงานแสงอาทิตย์ มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในอนาคตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๖ โดยเป็นความสัมพันธ์ในเชิงบวก แต่มีความสัมพันธ์ค่อนข้างน้อย